

Ο' ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΑΡΑΤΣΗΚΡΗΤΙΚΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΜΟΣ
Ε'

THE ORTHODOX OBSERVER

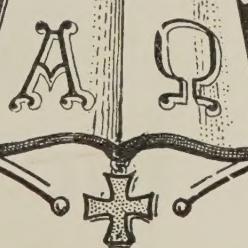
ΑΡΙΘΜΟΣ

117

Η Εκκλησιαστική Χορωδία της Έλληνικής Κοινότητος Woburn, Mass.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΜΗΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Vol. V. No. 117.—November 15, 1939

Ten Cents a Copy

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

'Εκδοθέντα ἐν 'Αμερικῇ διὰ τοὺς
Ἐλληνόπαιδας τῆς 'Αμερικῆς

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ.—Μὲ ἑωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φυσικάς, στοιχεία εὐνάγνωστα, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχάς, τὸ βιβλίον ἔλκει τοὺς μαθητάς. 'Η διδασκαλία τῆς Πίστεως μας δηλ., εἰς 100 ἀπλούστατα μαθήματα. "Εκδοτος πολυτελείας. Δεδεμένον 50 σέντς.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ.—Εἰς τὸ πολυτελές καὶ καλούτωπομένον αὐτὸν βιβλίον ἔξηγοντα δῦλα δόσα βλέποντα καὶ ἀκούοντα εἰς τοὺς Ναούς μας, μὲ ἑωταποκρίσεις ἀπλᾶς. Τὸ κάλε 'Ι. 'Αντικείμενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἔξηγεται τῇ συμβολίᾳ. Εἰς τὸ τέλος δῦλα αἱ κατάλληλοι προσευχαὶ διὰ τὰ παιδιά τῆς 'Αμερικῆς. Πολυτελῆς δεδεμένον 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ ('Ιστοριῶν 'Αλλαγνωστικόν). — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ, Βιβλία Α'. καὶ Β'.—Τὰ δύο βιβλία, «Ἐλληνικὴ Μυθολογία καὶ Ἀρχαῖα 'Ελληνικὴ 'Ιστορία», δεδεμένα μαζὶ εἰς ἓνα κομψότατον τόμον. 160 σελίδες μὲ πολλὰς ἀριστονορματικάς εἰκόνας, ποιήματα ἔθνικά, ἑρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΣΟΣ. — ΙΩ. ΑΡ-
ΣΕΝΗ. Σύντομος καὶ πρακτική, γραμμένη ἐπίτηδες διὰ τὰ 'Ελληνόποντά τῆς 'Αμερικῆς. Αἱ συγκεντρωμένα ἑωτήσεις τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι πολὺ δημητρικαὶ τόσον διὰ τὸν διδάσκαλον δύσον καὶ διὰ τοὺς μαθητάς. 'Εν τῇ ἀριστητοῖς ποιότητος κάρφον καὶ μὲ πλείστας εἰκόνας. 'Ενεργίθη δῶς ἡ καταλληλοτέρα ὑπὸ τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν συνιστῶμεν ἀνεπιφλέγτως. Τιμᾶται δεδεμένη \$0.45.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. — Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Είναι ἡ πλέον κατάλληλος διὰ τὰ ἐν 'Αμερικῇ Σχολεία. Μὲ πολλὰς ἀσκήσεις καὶ ἀπρόλαγμένη κονδαστικῶν κανόνων, ἐνεργίθη ὡς ἡ ἀριστή ὑπὸ τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς. Συντάχθη καὶ ἔξεδόθη ἐνταῦθα, ἐπὶ ἀριστῆς ποιότητος κάρφον καὶ μὲ στοιχεῖα καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα. Τιμᾶται δεδεμένη \$0.50.

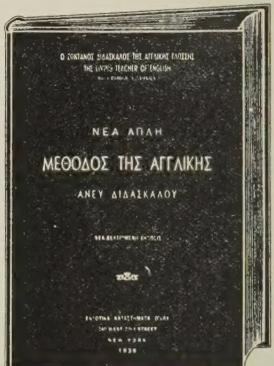
ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ. — ΜΙΜΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.—Συνταχθεῖσα ἐπίτηδες δῦλα τὰ 'Ελληνόπαιδα τῆς 'Αμερικῆς. Περιέχει πλείστα δύσα ἔχοντα κατάλληλα διὰ τὰς παρουσιάσεις τῶν παιδιών μας εἰς τὰς διαφόρους ἑοστάς κλπ. "Εχει 46 ποιήματα, 45 διαλόγους, 13 Παιδικά Θεατρικά "Έργα καὶ Κωμῳδίες, κλπ. "Ολα μὲ νέον 'Ελληνοαμερικανικὸν πνεύμα. "Εκδοτος 'Αμερικανική. Τιμᾶται χαρόδετον \$1.00.

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. (A Sunday School Primer). — By Rev. GERMANOS POLYZOIDES, D. D.—'Η Ορθόδοξος Χριστιανικὴ Κατίχησις εἰς τὴν 'Αγγλικὴν γλῶσσαν, γραφεῖσα ἐπίτηδες διὰ παιδία μὴ διμούντα 'Ελληνικά. Δύναται ἐν τούτοις νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὑπὸ ἐνηλίκων οἰσασθήποτε ἔθνικότητος. Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου διδάσκονται μὲ ἀπλᾶς ἑωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις αἱ δύσεις τῆς 'Ορθοδοξοῦ Πίστεως εἰς 100 μαθήματα εὐκόλως ἐννοούμενα ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους. Τιμᾶται δεδεμένη. 75 σέντς.

GREEK MADE EASY—Νέα 'Απλῆ καὶ Συγχρονισμένη Μέθοδος τῆς Ἐλληνικῆς δι' 'Αμερικανού. By G. C. DIVRY. 'Η πρώτη καὶ μόνη ἀπλῆ καὶ συγχρονισμένη Μέθοδος πρὸς διδασκαλίαν ἐν σχολείῳ ἢ κατ' οἰκους ἐκμάθησιν τῆς Ἐλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ 'Αμερικανῶν, παιδίων ἢ ἐνηλίκων. Εὐμέθοδος, πρακτική, εὐκολωτάτη. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐλληνικῆς Γραμματικῆς διὰ παραδειγμάτων, λέξεων ἢ ἀπλῶν φράσεων. "Εχει τὴν ἀκριβῆ προφορὰν ἐκάστης λέξεως διὰ τῶν συνήθων Ἀγγλικῶν χαρακτήρων. 'Ελκειται ἀπὸ τοῦ πρώτου μαθήματος τὸν μαθητήν, διδάσκουσα πράγματα καθημερινῆς χρήσεως μὲ τὸ εὐκολώτερον σύστημα τοῦ κόσμου, στοιχεῖα μεγάλα, εὐανάγνωστα κλπ. Πολυτελῆς δεδεμένη τιμᾶται \$1.50

ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.—«Ο Ζωντανὸς Διδάσκαλος τῆς 'Αγγλικῆς Γλώσσης»—'Υπὸ G. C. DIVRY.

'Η νεωτάτη καὶ ἀπλουστάτη μέθοδος διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς 'Αγγλικῆς, γραφεῖσα ἐπίτηδες χάριν τῶν ἐν 'Αμερικῇ 'Ελλήνων. Σύντημα ἀποτελέντως ἀπλούν καὶ πρακτικόν. 'Αρχίζει ἀπὸ ἀπλᾶς, συνήθεις ἐν τῇ καθημερινῇ ζωῇ λέξεις καὶ φράσεις καὶ προχωρεῖς βαθμηδὸν εἰς δυσκολώτερα θέματα, ὅστε ὁ μαθητής νὰ δύναται νὰ μεταχειρίζεται δύσα μανθάνει καὶ νὰ διμῇ ἀπὸ τοῦ πρώτου σχεδὸν μαθήματος. 'Η γραμματικὴ εἶναι ἐφημορισμένη μαζὶ μὲ τὰς λέξεις καὶ φράσεις, ὡστὸ μαθητής νὰ τὴν μανθάνῃ ἀσυνειδήτος. Προφορὰ 'Αμερικανή, ἀπολύτως ἀκριβής. 'Η μέθοδος α' τη εἶναι κατάλληλος διὰ μαθητάς ἀρχαρίους καὶ προχωρημένους, οίσασθήποτε ἀναπτύξεως. Πανόδετος \$1.25

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY.

Τὸ περίφημον τοῦτο Λεξικόν, συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Webster, ἔχει τὴν ἀκριβῆ σημασίαν καὶ προφορὰν ὅλων τῶν χρησίμων 'Αγγλικῶν καὶ 'Ελληνικῶν Λέξεων. 'Επιτέλη περιέχει Παράρτημα Σπανίων Λέξεων, Γεωγραφικά καὶ Κύρια Όντα, Σύντομον καὶ 'Απλῆν 'Αγγλικὴν Γραμματικήν, Χάρτας πολυχώρων καὶ πολλὰς ἄλλας χρησίμους πληροφορίας. Χριστόδετον, μὲ δύο Ενθετήσια, τιμᾶται μόνον \$1.25.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑ ΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. 'Αριθ. 117.

Διευθυντής 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΓΗΣ

15 Νοεμβρίου 1939

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝ DETROIT, MICH. ΕΒΔΟΜΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΚΛΗΡΟΥ ΚΑΙ ΛΑΟΥ

ΕΝ ΜΕΣΩ ἔξαιρετικῶς φιλοξένου περιβάλλοντος τῶν Ἐνοριῶν τῆς μεγάλης καὶ βιομηχανικωτάτης πόλεως Διτρόϊτ, ἐν μέσῳ πολλῶν περιποιήσεων ἐκ μέρους τῶν πραγματικῶς εὐσεβῶν κυριῶν τῆς μεγαλωνύμου Κοινότητος, εἰργάσθη ἐπὶ ἑπταήμερον, ἀπὸ 15 μέχρι 21ης Οκτωβρίου 1939, εὐλογοῦντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ. κ. Βενιαμίν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐνδελεχῆ προεδρείαν τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. 'Αθηναγόρα καὶ τῶν Σεβ. 'Επισκόπων, περατώσασα λίαν καρποφόρως τὰς ἐργασίας της, ἡ Ἐβδόμη Γενικὴ Συνέλευσις τῶν εὐλαβεστάτων Ιερατικῶν Προϊσταμένων καὶ τῶν 'Ομογενῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ.

Δὲν εἶνε δυνατὸν εἰς τὴν παροῦσαν σελίδα νὰ περιληφθῇ ἔστω καὶ ἀκροθιγῆς τὸ εἶδος τῆς γενομένης πολυσχιδοῦς καὶ πολλαπλῆς ἐργασίας. 'Ο, τι θὰ κάμῃ σήμερον ἡ παροῦσα στήλη ὅτι εἶνε νὰ ἔξαρῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν κυρίως μὲ τὸν ὄποιον εἰργάσθησαν οἱ πάρεδροι καταδεῖξαντες ὅτι αἱ ὁμογενεῖς Κοινότητες αἱ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐπιμυμοῦν ὅλαις νὰ προοδεύσουν πάσῃ θυσίᾳ καὶ νὰ χαράξουν νέον δρόμον ὑπὸ τοὺς ἐμπνευσμένους 'Αρχηγούς των.

Αὐτὸς τουλάχιστον δεικνύει ὁ ζῆλος ὃπως κατατιθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ὃπως κατὰ τὴν ποσεγή Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Φιλαδελφείας, ἐν ἔτει 1941, παρουσιάσῃ ἀποκρυσταλλωμένα ὅσα ἄρθρα τῶν Εἰδικῶν λεγομένων Κανονισμῶν ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ χρόνου ἀπεδείχθησαν ὡς ἔχοντα ἀνάγκην τροποποιήσεως ἡ προσθαφαιρέσεων ἡ ἀλλαγῆς. Διότι εἶνε γεγονός ὅτι εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ποτὲ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σταθῇ τι ἀμετάβλητον. Προϊόντος τοῦ χρόνου τὰ πάντα μεταβάλλονται. Τὸ ἀπαιτεῖ ὁ φοῦς τῶν πραγμάτων.

Ἄλλη, ἐπίσης ἐπιτυχής, ἦτο ἡ ἀπόφασις ὃπως, ἀπὸ πάσης ἀπόφεως, καλλιτερεύῃ καὶ οἰκονομικῶς διὰ τῆς συμπεριλήψεως αὐτοῦ εἰς τὰς Συντάξεις τοῦ Κράτους καὶ τῆς θεσπίσεως δωδεκαμήνου μισθοῦ, ἡ θέσις τοῦ ἀφανοῦς ἐκείνου ἥρωος, τοῦ Διασκάλου, ὁ ὄποιος, μὲ τόσην αὐτοθυσίαν ἐπιτελεῖ τὸ ἔργον του

τῆς μορφώσεως τῶν Ἐλληνοπαίδων. Διότι εἶνε ἔξι ἵσου γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τοὺς Διδασκάλους καὶ τὰς Διδασκαλίσσας προσδοκᾶται τὸ πᾶν, ἦτοι ἡ διατήρησις τόσον τῆς παρούσης ὅσον καὶ τῶν μελλουσῶν γενεῶν εἰς τὰ πατρῷα ἰδεώδη.

'Εξ ἵσου ἐπιτυχῆς ὡρισμένως ἦτο καὶ ἡ κατόπιν ἐπιμελεῖσα ἀπόφασις ὃπως καὶ τοῦ Ἐφημερίου ἡ θέσις βελτιωθῆ μεωρούμενον τοῦ Ἱερέως ὃπως καὶ τοῦ Διδασκάλου ὅχι ὡς ἀπλοῦ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλ' ὡς ἐπιστήμονας τοῦ ὅποιους ἡ ἀποστολὴ εἶνε ἔξαιρετικῶς ὑψίστη ὑπὸ τὰς σημειούντας μάλιστα περιστάσεις, ὅπως ὑψός διαδέχεται τῶν παρέδρων ἀνεγνωρίσθη. 'Η συμπάθεια τῶν Κοινοτικῶν Ἀντιπροσώπων ὑπὲρ τῶν Ἱερέων ἦτο ὅμολογη μενούμενως με γάρ την. Αὐτὸς τουλάχιστον δεικνύει καὶ ἡ ὁμόθυμος ἀπόφασις ὃπως ἰδρυθῆ Ταμείον Περιθάλψεως ὑπὲρ τῶν ὑπερηγλίκων μας Κληρικῶν τῆς Ἀμερικῆς, καταβαλλομένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων 1ο)ο ἐκ τῶν γενικῶν ἐσόδων των, ὑπὸ δὲ τοῦ Κλήρου 1ο)ο ἐκ τοῦ μισθολογίου του.

'Αλλὰ μήπως εὔστοχος δὲν ἦτο καὶ ἡ πρότασις ὃπως ἡ 'Ομογένεια τῆς Ἀμερικῆς φροντίσῃ πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἔξενῃ τὰ μέσα ὃπως, εἰς τὸ λίαν ἐγγὺς μέλλον, ἐκτὸς τῆς Προπαροικής Σχολῆς Πόμφρετ, τῆς ὅποιας τὸ γόνιμον ἔργον τοσοῦτον ἐπηγένη, ἰδρύσῃ ἀπαραιτήτως καὶ κέντρον ὁρφανοτροφείων ὑπὲρ τῶν ὁρφανῶν καὶ ἀπόδων ὁμογενῶν μαθητοπαίδων μας; 'Η ἴδεα τῆς Ἐκκλησίας ἦτο καὶ θὰ εἶνε πάντοτε συνδεδεμένη μὲ τὴν ἴδεαν τῆς φιλανθρωπίας συμφώνως πρὸς τὴν Ἀγίαν Γραφήν. ('Ιάκ. Α. 27).

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸς δημοσίᾳ ἐπηγένθη καὶ τὸ θαυμασίως ἐπιτελούμενον ἔργον τῶν Φιλοπτώχων 'Αδελφοτήτων. Τοιακόσια εὐλογημένα τιμάτα τῆς Φιλοπτώχου 'Αδελφότητος τῶν Ἐλληνίδων Κυριῶν τῆς Ἀμερικῆς ἔξοδεύουν ἐτησίως γιλιάδας δολλαρίων χάριν τῆς ἀναξιοπαθούσης ἀνθρωπότητος. Καὶ ἡ σκέψις ὃπως ἰδρυθῆ Ορφανοτροφεῖον τιμῆς ὁμολογουμένως τὰς εὐσεβεῖς Κυρίας μας αἱ ὄποιαι

έχουν καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸν ζῆλον νὰ στηοίξουν ἐν τοιούτον θεάρεστον ἔργον.

Ἡ ἑπιδειχθεῖσα πειθαρχία, ὁ ζῆλος καὶ τὸ ἀκού-
σαστον τόσον τῶν προεδρευόντων εἰς τὰς συνεδρίας
καὶ εἰς τὰς διαφόρους ὑποεπιτροπὰς ὅσον καὶ τῶν
μελῶν ἡτο παραδειγματικὴ καὶ δὲν δύναται ἡ προσῆ-
σα στήλῃ παρὰ νὰ συγχαρῇ πάντας θεῷμότατα. Δι-
ότι εἶνε γεγονὸς ὅτι αἱ ἔξαιρετικαὶ περιστάσεις τὰς
ὅποιας διανύομεν ως ὀλότης καὶ ως ἄτομα, ἀπήτουν
καὶ ὠρισμένας ἔξαιρετικὰς ἀρετάς. Καὶ αἱ ἀρεταὶ
αὐτὰ ἦσαν ὁ ζῆλος, ἡ ψυχραμία, ἡ προθυμία τῶν
παρευρεθέντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Ἡ ἔξ αρφομῆς ώστα τῆς Γενικῆς Συνελεύ-
σεως σκέψις περὶ ὁργανώσεως ἐνὸς Ἱερατικοῦ Συλ-
λόγου ὅπως καλλίτερον, συστηματικότερον καὶ θε-
τικότερον ἔξυπητηθοῦν οἱ Χριστιανοί μας καὶ δι-
ευκολυνθῆ ἔξ ἄλλου καὶ τὸ ὄντως βαρὺ καὶ πολυποί-
κιλον ἔργον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Σεβασμι-
ωτάτων Ἀρχιερέων της, ἡτο ἐπίσης ἔξ ἐκείνων τῶν
σκέψεων αἱ ὅποιαι τιμοῦν ὄντως τὴν Συνέλευσιν ὅ-
λην καθόσον ὁ Ἱερὸς Κλῆρος ὁφείλει νὰ γίνηται τὰ
«πάντα τοῖς πᾶσιν ἵνα πάντως τινὰς σώσῃ» (Α. Κο-
ρινθ. Θ' 22).

Ἐπὶ πλέον τόσαι ἄλλαι σκέψεις ἀποκυριατλλω-
θεῖσαι, καθὼς καὶ τὸ εὐχάριστον γεγονός τῆς ἐπι-
κοινωνίας καὶ τῆς ἀλληλογνωμοίας τοῦ κλήρου καὶ
τῶν Κοινοτικῶν λαϊκῶν Ἀντιπροσώπων, δικαιολο-
γεῖ ἀπολύτως τὴν συγκρότησιν Γενικῶν Συνελεύσε-
ων. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόφεως ταύτης ἡ αἰσίως
περατώσασα τὰς ἔργασίας της Ἐβδόμην Γενικὴ Συν-
έλευσις ὃ παραμείνη ἴστορική. Αἱ εὔτακτοι καὶ συγ-
κινητικαὶ καὶ καρποφόροι αὐτῆς συνεδρίαί καὶ ἡ εὐ-
λάβεια τῶν παρέδρων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ὃ μέ-
νουν ως ἐν ὥραιον δεῖγμα διὰ τοὺς ἐπιγιγνομένους
Ὀμογενεῖς Ὁρθοδόξους τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὴν ἐ-
πιτυχῆ προσαγωγὴν τοῦ κοινοτικοῦ συγκροτήματός
τουν.

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ"

Εἰς τὰ Γραφεῖα μας εὐφίσκονται διάγοι τόμου τοῦ Πρώτου,
Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου Ἔτους τοῦ «Ορθοδόξου Πα-
ρατηρητοῦ», διερεῦσαι καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲν πανί, τιμῶνται
δὲ ἐκατός δολ., 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλεύθεροι
ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οι Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θρησκευτικοῦ Περιοδικοῦ
μας πρέπει νὰ εὐφίσκωνται εἰς τὸν διελιθικὸν παντός Ὁρ-
οδόξου Χριστιανοῦ καθὼς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον κάθε Κοινότη-
τος. Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὀφελιμώτα-
τον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Οἰκουμένειαν καὶ το-
καλλίτερον δῶρον διὰ σιανόποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

16—30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939

- 16 Πέμπτη. — Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
17 Παρασκευή. — Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαστ-
ρείας, Γενναδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
18 Σάββατον. — Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ μαρτύρων.
19 Κυριακή. — Ἄβδιον Προφήτου, Βαθλαμά μάρτυρος. (Ἡχ. πλ. Δ'. Ἔωθ. Γ'. Ἀπόστ. Κυρ. ΚΕ'. Εὐαγγέλιον Θ'. Λουκᾶ.)
20 Δευτέρα. — Πρόκλου Ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως.
21 Τρίτη. — ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.
22 Τετάρτη. — Φιλήμονος καὶ Ἀποφίλων.
23 Πέμπτη. — Ἀμφιλούχου Ἐπισκόπου Ἰκονίου.
24 Παρασκευή. — Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ρώμης, Χρυ-
σογόνου μάρτυρος.
25 Σάββατον. — Αἰκατερίνης Μεγαλομάρτυρος.
26 Κυριακή. — Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε, Στυλιανοῦ ὁ-
σίου (Ἡχ. Α'. Ἔωθ. Δ'. Ἀπόστ. Κυρ. ΚΣΤ'. Εὐαγγέλιον
ΠΓ'. Λουκᾶ.)
27 Δευτέρα. — Ιακώβου Μεγαλομάρτυρος, τοῦ Πέρο-
σου, Ἀντίπτης ὁσιομάρτυρος, Ναθαναήλ ὁσίου.
28 Τρίτη. — Στεφάνου τοῦ Νέου.
29 Τετάρτη. — Παραμόνου καὶ Φιλομένου μαρτύρων.
30 Πέμπτη. — Ἅνδρεον Ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλή-
του, Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

— 'Η ἀνθρωπάνη ψυχὴ εἶνε ἄφθαρτος ὑλη, ἡ ὅποια, δι-
εοχομένη δι' αἰώνιων συγκινήσεων, τείνει πρὸς τὸ τέλειον.
Ν' ἀπολυτώσωμε μποροῦμε μόνον δποιον ἀδιάκοπα
προσπαθεῖ.

— 'Υπῆρξα ἀνθρωπος καὶ αὐτὸ σημαίνει «ἀγωνιστής». — «Ιδίαις χερσὶν ὁ ἄρτος γλυκύς.» — 'Υπάρχουν μερικὰ δενδρόνηλα τῶν ὅποιων ὁ καρπὸς
διαρκεῖ μίαν ἡμέραν καὶ αἱ ἄκανθαι ὅλον τὸν χρόνον.
— Κάμνε χάριτας εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ζητεῖς
ποτὲ τίποτε.

— 'Υπάρχει δένδρον τοῦ ὅποιου ποτὲ κανεὶς δὲν ὃν
ἢ φύλα δύοια.

— Οἱ δυνατοὶ ἀνθρωποι εἶναι πάντοτε διλγόλογοι.
— 'Αν δὲν συγχωρεῖς τὰς ἀμαρτίας τῶν ἄλλων προδί-
δεις τὰς ἰδικάς σου.
— Εὐτυχῆς δὲν θρωπός ποὺ ξενρει τὴν σημασίαν τοῦ
γέλοιου.

— 'Ο μεγάλος πόνος εἶνε ἡ πληρωμὴ τῆς μεγάλης χαρᾶς.
— 'Εκεῖνος ποὺ νομίζει ὅτι στέκει, ἀς φροντίζῃ νὰ μὴ
πέσῃ.

— Μή τις πακόν ἀντὶ πακοῦ τινι ἀποδώσῃ.
— Λαοὶ καὶ Κυβερνήσεις ἀπέτυχον εἰς πολλὰ πράγματα
ὅτι διότι δὲν ἀντελαμβάνοντο τί ἔπρεπε νὰ γείνῃ, ἀλλὰ διό-
τι δὲν ἦθλησαν νὰ τὸ πράξουν.

Διακόνον Ιακώβου Κουκούζη
Καθηγητοῦ τῆς Προπαραγ. Θεολογ. Σχολῆς,
Pomfret, Conn.

ΙΕΡΩΣΥΝΗ ΚΑΙ ΙΕΡΕΥΣ

'Επ' εἰναιωνίᾳ τῆς εἰς Προεσθύτερον χειροτονίας τοῦ πρώτου τροφίμου τῆς Προπ. Θεολογικῆς Σχολῆς Πόμφρετ Διακόνου Θεοδώρου Θεοδωρίδου κατά τὴν 24ην Σεπτεμβρίου.

'Η ιερωσύνη δὲν εἶναι ἐπάγγελμα. Κι' ἀν δὲ οἱ ιερεὺς καταλέγεται μεταξὺ τῶν μισθωτῶν, εἶναι γιατὶ οἱ Χριστιανοὶ αἰσθάνονται ὑποχρέωσί τους νὰ παρέχουν τὰ μέσα συντηρούσεως σ' αὐτὸν παν τοὺς παρέχει τὰ μέσα τῆς πνευματικῆς καὶ θρησκευτικῆς ζωῆς. Εἶναι ἀκόμα, γιατὶ καὶ ἡ πειδοκοινὴ λογικὴ λέγει, πᾶς εἶναι δικαίωμά του ἀναψιφισθήτο δὲν τῷ ναῷ ἐργαζόμενος ἐκ τοῦ ναοῦ νὰ τρέφεται, ὅπως λέγει καὶ ἡ Ἀγία Γραφή.

Δὲν εἶναι λοιπὸν ἐπάγγελμα ή ιερωσύνη μὲν ἐπαγγελματικὴν διανόησιν καὶ ψυχολογίαν. Εἶναι ὑπόνογμα ιερό. Αποστολὴ πνευματικῆς ἀλτρουστικῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν περιμένει νὰ πάρῃ στοιχεῖα πνευματικῆς ζωῆς ὁ κόσμος.

Εἰς τὸν ιερέα δὲν θὰ προσπορίσῃ ἄλλο παρὸ δύναμιν, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲν ψυχικὴ εἰδοτάθεια τές δυσκολίες τοῦ ἔργου του. Εἰς τὸν κόσμον ὅμως θὰ προσπορίσῃ πνευματικὰς ἴκανοποιήσεις: ψυχικὲς ἀπολαύσεις· ἵσορροπία στὴν ζωὴ· φῶς στὴν σκέψη· εὐλογία καὶ βεβαμοὶ τῆς Θείας ἀγάπης στὴν καρδιὰ.

Εἶναι κατὰ τὰ καῦτα καθαρὰ καὶ ἀπόλυτα πνευματικὴ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ιερέως. 'Η θέσις του εἶναι 'ἐν τῷ κόσμῳ ἀλλ' οὐκ ἐπ τοῦ κόσμου'. 'Υψηλότερη ἀπὸ τὸ κοινὸν ἐπίπεδο. Μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. 'Οχι ὅμως μετέωρη. Τούναντίον σταθερὴ καὶ ἀσάλευτη. Μὲ βάσι τὴν πίστην τὴν συναίσθησι τῶν ὑποχρεώσεων του ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι διάκονος καὶ τῶν δύο. 'Υπηρέτης τοῦ Θεοῦ σελήματος ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· μεσίτης τῶν ψυχικῶν ἀναγκῶν τῶν πιστῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 'Υπόλογος καὶ ὑπεύθυνος ἀπέναντι καὶ τῶν δύο.

Πόσον ἀλήθεια ὑψηλὴ καὶ τιμία ἡ ἀποστολὴ του! πόσον δύσκολη ἡ θέσις του! Καὶ πόσον δυσκολώτερη ἀλκημὴ γίνεται, ὅταν καλῆται νὰ τὴν ἀντικρύσῃ ὅχι πειὰ μέσ' στὸ θεωρητικὸ πλάσιο, ἀλλὰ μέσ' στὸ πλάσιο τῆς πραγματικότητος! καὶ μάλιστα τῆς πραγματικότητος τοῦ ξενιτευμένου 'Ἐλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς!

Πόσα καὶ πόσα ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἐδῶ, μεταξὺ αὐτοῦ, δὲν Ἐλλην ιερεὺς! Πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν ὀλοκληρώνεται ἡ ἔννοια τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ ἔργου του, δῶν ἐδῶ.

'Η Ἐκκλησία ἐδῶ δὲν εἶναι μόνον τὸ θρησκευτικὸν κέντρον, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικόν στεγάζει καὶ τὸ Σχολεῖο. Εἶναι ἀκόμη τὸ κοινοτικὸν κέντρο τὸ κέντρο τῆς ὅλης ζωῆς τῆς Κοινότητος. 'Εδῶ συγκεντρώνονται, ἀλληλογνωμούσονται, ἀνταλλάσσονται σκέψεις, συνομιλοῦν καὶ περνοῦν φιλικὰ καὶ ἀνανεώνουν καὶ τονώνουν τοὺς δεσμούς των ἀναμεταξύ των, πρὸς τὴν Ἐκκλησία των καὶ πρὸς τὰ ἰδεώδη τῆς Φυλῆς μας δλα τὰ μέλη τῆς Κοινότητος.

'Ο Ιερεὺς εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ κέντρου αὐτοῦ. Τὸ κέντρον

τοῦ κέντρου αὐτοῦ. 'Η προσωπικότης τῆς Κοινότητος. 'Ο ἀγαθὸς Σύμβουλος. 'Ο Διδάσκαλος. 'Ο Προστάτης. 'Ο Οργανωτής.

"Αν κάποτε ἔνος Ιερεὺς δὲν εἶναι ὅσα εἶπα παραπάνω—περίπτωσις, ποὺ συναντᾶται—εἶναι μιὰ ἀπὸ τὰς ἔξαιρέσεις, ποὺ δρεῖται στὴν ἀνεπαρκῆ μόρφωσι του ἥ στὴν ἀνεπάρκεια τῶν φυσικῶν του ἴκανοτήτων ἥ σὲ ἀλλούς ἔξωτεροικούς λόγους, στὴν διάρεσι, ποὺ θαῦρη ἥ στὴν ἀντίδρασι, ποὺ θα συναντήσῃ ἔκει ποὺ τάσσεται νὰ ὑπηρετήσῃ.

'Αλλὰ εἰς τὸ γενικόν, δὲ Ιερεὺς, λόγῳ τῆς θέσεώς του, εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Κοινότητος. 'Ο συνεκτικὸς δεσμὸς δλων τῶν Χριστιανῶν τῆς Κοινότητός του. 'Ο φίλος ὅλων. 'Ο ἐμπνευστής καλῶν ἴδεων. 'Ο μοχλὸς τῆς προόδου τῆς Κοινότητος. 'Ο στιλοβάτης δλης τῆς κοινοτικῆς ζωῆς. 'Η ἀρχὴ καὶ ἡ πηγὴ κάθε καλοῦ.

Τὰ καθήκοντά του εἶναι τὰ ἴδια ποδὸς δλους. Χωρὶς διακοίσεις· χωρὶς προτιμήσεις. Θὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ δλους. Θὰ τοὺς γνωρίσῃ καὶ θὰ τοὺς ἀγαπήσῃ δλους. Τοὺς πιστοὺς θὰ τοὺς τονώσῃ. Τοὺς ἀδιαφόρους θὰ τοὺς προσεγγίσῃ. Τὰ παιδιά θὰ τὰ μαζέψῃ κάτω ἀπὸ τὴν θέση τῆς Θείας Προστασίας καὶ θὰ μορφωθῇ μέσ' στὲς εὐηλαστες ψυχές τους Έλληνικὸ χαρακτῆρα καὶ 'Ορθόδοξο πίστη. Τοὺς νέους θὰ τοὺς μαγνητίσῃ μὲ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ θὰ συζητήσῃ μαζύ τους τοὺς πόθους τους καὶ τές λαχτάρες τους· τοὺς δικαιολογημένους φόβους των καὶ τοὺς πραγματικοὺς κινδύνους των. Τές οἰκογένειες θὰ τές ἐπισκεφθῇ καὶ θὰ τές ἀγιάσῃ καὶ θὰ μιλήσῃ μαζύ τους πάνω στὰ προβλήματα τῆς ζωῆς τους. Τοὺς γέροντας θὰ τοὺς προετοιμάσῃ γιὰ τὸ αἰώνιο ταξιδῖ, μιλῶντάς τους γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς αἰωνιότητος καὶ γιὰ τὰ ἐφόδια ποὺ χρειάζονται, ώς εἰσιτήριο σὲ αὐτήν.

Δὲν μπορῶ νὰ ἀργηθῶ δύμως καὶ μερικὲς μεμονωμένες περιπτώσεις ιερέων, ποὺ δὲν ἐπαρχοῦν γιὰ δλα αὐτά. Εἶναι γιατὶ δρέθηκαν ἀποετοίμαστοι. Στὴν πατρίδα τὸ ἔργο τους ἤταν στὴν Ἐκκλησία μόνον. Περιωρίζοταν στὸν πειθόιλό της. 'Ἐκεῖ πήγαιναν καὶ τοὺς εὑρίσκονταν οἱ Χριστιανοί. 'Εδῶ συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. 'Ο Ιερεὺς θὰ τρέξῃ πρὸς τοὺς Χριστιανούς. Γιὰ νὰ τοὺς συγκεντρώσῃ, γιὰ νὰ τοὺς κάρη σύνολον ἐνιαῦ καὶ ἀδιάσπαστο. Γιὰ νὰ τοὺς ἐνώσῃ παραμερίζοντας τές προσωπικὲς διαφορές ἥ τές ἐξ ἀιδοισυγκασίας ἀνομοιότητες, ποὺ παροντικάζουν ἀναμεταξύ τους. Τοὺς μαλωμένους θὰ τοὺς καλέσῃ κοντά τους θὰ λύσῃ τές διαφορές τους καὶ θὰ τοὺς συμφύλωσῃ. Τοὺς παρασημοένους ἀπὸ τὴν πλάνη θὰ τοὺς ἀναζητήσῃ καὶ θὰ τοὺς διαφωτίσῃ. Τοὺς ἀσθενεῖς θὰ τοὺς ἀπισκεφθῇ καὶ θὰ τοὺς τονώσῃ. Τοὺς πενθοῦντας θὰ τοὺς συλλυπηθῇ καὶ θὰ τοὺς παρηγορήσῃ. Τοὺς φυλακισμένους θὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ καὶ θὰ τοὺς δειξῇ τὸ δρόμο τῆς διορθώσεως καὶ τῆς ἔξιλεωσεως. Θὰ τρέξῃ πίσω ἀπὸ τοὺς παραστρατημένους καὶ θὰ τοὺς συγκρατήσῃ. Τέλος θὰ ἀναπτύξῃ στὴν καρδιὰ δλων τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Θεόν, γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ τὸ καλό, γιὰ τὴν μακρινὴ Πατρίδα, γιὰ τὴν δμονοιασμένη συμβίωσί τους, γιὰ τές ιερές ὑποχρεώσεις, ποὺ μᾶς ἐπιβάλλει ἀπέναντι τοῦ ξένου περιβάλλοντός μας, ή ἴστορία τῆς Πατρίδος μας καὶ ή ἴστορία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στὴν ἐκπλήρωσιν δύμως τῆς ὁραίας καὶ εἰς ἀκρον εὐεργετικῆς ἀποστολῆς του δὲ Ιερεὺς ἔχει νὰ συναντήσῃ πολλὰ προσκόμια πολλές δυσκολίες· πολλάς διαγονητέωεις. Θὰ τύχῃ νὰ μὴ εἰσακουσθῇ δὲ ζῆλος του,

**Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΩΝ
ΤΗΝ ΕΠΙ ΓΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

Δέν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ κόσμῳ πρᾶγμα τι τὸ διόπιον νὰ καθίστῃ τὸν Ἀνυρωπὸν—Χριστιανὸν τόσον εὐτυχῆ καὶ τόσον μακάριον ὅσον τὸ νὰ προσημένῃ τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου του. Ἡ ἔλευσις τοῦ Κυρίου εἶναι διὰ τὸν Χριστιανὸν ζωσα ουναμις ἡ οποία ωρογονεῖ τὰς παραλελυμένας δυναμιεis τοῦ ἀνθρώπου, δίδει εἰς αὐτὸν πτέρυγας νὰ πεταξῇ, θογησεὶ αὐτὸν νὰ ὑπερηφανεῖ τὰς δυσκόλους περιστάσεις τοῦ θιου του καὶ τέλος κάμινε αὐτὸν νὰ προσέχῃ εἰς τὸν βιον του καὶ καθαρίζῃ ἔαντον ἀπὸ τὰς πτώσεις εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ τὰς τοῦ Διαβόλου καὶ πάντοτε κρατεῖ τὴν πίστιν καὶ ὑπακοήν του πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡ ἀπλῆ αὐτῆς πίστις τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ θετικὴ διὰ τὴν ἔλευσιν του Σωτῆρος εἶναι φῶς διὰ τοὺς περιπατοῦντας εν τῷ σκότει τῆς ὀμαρτίας, ὀπλίζει δὲ αὐτοὺς μὲ θέλησιν καὶ δυνάμεις πνευματικὰς πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἥθικου σκότους καὶ πρὸς εὔρεσιν τοῦ ἥθικον φωτός, ἵνα ἡ διάνοια φωτισθῇ καὶ ἀλλάξῃ τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τὸ δὲ δουλητικὸν τοῦ ἀνθρώπου ποιήσῃ τὸ ἀπειρον ἀγαθόν, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καὶ Κύριον τῆς Δόξης καθὼς λέγει: «Μακάριον

ἡ ἀγάπη του, τὸ ἐνδιαφέρον του. Θὰ τοῦ συμβῇ νὰ δοκιμάσῃ πολλὲς πικρίες. Νὰ ἀντικρύσῃ ἀντίδοσας· γνῶμες ἀδιάλλακτες. Κάποτε καὶ πακίες καὶ πάθη, ποὺ φωληάζουν στὴν καρδιὰ τῶν ἀνθρώπων, ὅταν διωχθῇ ἀπὸ μέσα τους ἡ ἀγάπη.

Ἐτσι δοκιμάζεται ὁ ξῆλος του ἡ πίστις του στὴν ἀποστολή του.

Ἄλλὰ τότε ἀκριβῶς τίποτε δὲν πρέπει νὰ σταθῇ ἵκανον νὰ τὸν γονατίσῃ. Νὰ λυγίσῃ τὸ θάρρος του νὰ κάψῃ τὴν πίστιν του. Νὰ μαράνῃ τὸν ἐνθουσιασμό του.

Τίποτε δὲ πρέπει νὰ τὸν κάνῃ νὰ δεχθῇ τὴν ἀδυναμία του. Νὰ θεωρήσῃ τὸν ἔαυτόν του ἀνίσχυρον· νικημένο.

Οταν μέσα στὴν ψυχή του γίνεται τέτοιος χαλασμός, ἀς μὴ παρασυρθοῦν ἡ ἀρετές του ποὺ προϋποτίθεται, ὅτι ἔχει κάθε Ιερεύς.

Θὰ τὸν βοηθήσῃ πολὺ ἡ πίστις του. Εἶναι πολὺ μεγάλη δύναμις.

Θὰ τὸν ἐνισχύσῃ ἡ ὑπομονή του. Δὲν θὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὰ ἄκρα.

Ἡ σύνεσίς του θὰ τοῦ δείξῃ πῶς πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ.

Ἡ ταπείνωσίς του καὶ ἡ σεμνότης του θὰ ἀνεβάσουν στὴν συνείδησι τῶν ἄλλων τὴν ἐκτίμησι πρὸς τὸ πρόσωπό του.

Ἡ καλωσύνη του θὰ τοὺς σκλαβώσῃ ὅλους.

Ἡ ἀγάπη του θὰ σύρῃ τὴν ἀγάπην ὅλων πρὸς τὸ πρόσωπό του.

Καὶ ὁ ἐνθουσιασμός του θὰ δώσῃ τὴν σφραγίδα τῆς προοδευτικότητος στὴν Κοινότητά του.

Ἀπὸ τές ἀρετές βοηθούμενος· καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην, τὴν προθυμία καὶ τὴν συνεργασία τῆς Κοινότητός του ἐνθαρρυνόμενος ὁ Ιερεὺς θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν εὐγενικὴ καὶ ἰδεώδη ἀποστολή του.

οἱ οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁφονται» (Ματθ. Ε' 8').

Ἄλλὰ πῶς θὰ γίνουν καθαροὶ ἂν δὲν γνωρίζουν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος; «Οταν ὁ ἀνθρωπὸς τοῦ Θεοῦ προσδοκᾷ τὴν μεγάλην καὶ δεδοξασμένην ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἀποκτῆντος ἦπομονὴν εἰς τὰς θλίψεις, θάρρος εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις, παρηγορίαν εἰς τοὺς στεναγμοὺς καὶ ἐλπίδα ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἴδῃ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοτις τὸν ἡγάπησε τόσον πολὺ ὡστε προσέφερεν ἔσαντὸν ζῶσαν πρὸς τὸν Θεὸν θυσίαν (Α' Κορινθ. 15' 1-10). Θὰ εἶναι μετ' Αὐτοῦ καὶ θὰ συνδοξασθῇ αἰώνιας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Χριστοῦ, δοτις «ἔχαμεν ήμας εἰς τὸν Θεὸν ήμον βασιλεῖς καὶ θέλομεν βασιλεύσει μετ' Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς». (Ἀποκ. 5' 10).

Καθὼς ἡ πεῖρα μᾶς διδάσκει ἐκ τῶν παθημάτων διὰ νὰ ἔχωμεν ὑπομονὴν καὶ καροτερίαν εἰς τὰς θλίψεις ήμον, πρέπει ὁ βίος ήμῶν νὰ ἀτενίζῃ κάποιον πρὸς ἔναν σκοπόν, πρὸς μίαν ἰδέαν, ὁ ὀποῖος σκοπὸς θὰ μᾶς κρατῇ πάντοτε πέριξ αὐτοῦ, διότι ἀνευ σκοποῦ ζῶης, ὁ ἀνθρωπὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ καὶ ζῆ εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον. Ὁ ἀνθρωπὸς ἔχει ἀνάγκην φωτὸς οὐρανίου, δυνάμεως οὐρανίας, χειραγωγοῦ ὑπερφυσικοῦ, δόηγοῦ Θείου, καὶ αὐτὸς εἶναι δὲ Θεάνθρωπος Σωτῆρος, δοτις μᾶς ὑπεσχέθη τὴν βασιλείαν Αὐτοῦ καὶ ὅτι θὰ ἴδωμεν αὐτὸν προσωπικῶς· θὰ ἀπολαύσωμεν Αὐτὸν καὶ τὴν ἀγάπην Του ἀγάπην, θὰ τιμηθῶμεν παρ' Αὐτοῦ καὶ μετ' Αὐτοῦ θὰ συμβασιλεύσωμεν αἰώνιως!

Ἡ πίστις αὐτῆς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τῶν Χριστιανῶν εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν σκοπῶν, η ἰδέα τῶν ἰδεῶν καὶ αὐτὸν είλεται ὁ ζῶν Χριστός. Ἡ ἰδέα αὐτῆς εἰς τὸν Χριστιανὸν είναι πᾶν διὰ τὴν ἔχοντας, εἶναι η καρδιὰ τῶν καρδιῶν των, καρδὶας ητοις ὑποχρεοῖς αὐτούς νὰ ὑπομένουν τὰ πάντα κάροιν αὐτῆς τῆς Βασιλείας τοῦ Κυρίου μας. Καὶ δι' αὐτὸν δὲ Ἀπόστολος Παῦλος παρακανεῖ τὸν Χριστιανὸν λέγων: «Ἐπομονῆς γάρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσητε τὴν Ἐπαγγελίαν». (Ἐθρ. 11 36-37). «Μακροδυμήσατε οὖν ἀδελφοὶ ἔως τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου... μακροδυμήσατε καὶ ὑμεῖς στηρίξατε τὰς καρδίας ήμῶν ὅτι η παρουσία τοῦ Κυρίου ἥγικε». (Ιάκ. 5' 7-8).

Ἐχων λοιπὸν ἐν τῷ νοὶ αὐτοῦ δὲ Χριστιανὸς τὴν ἰδέαν περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς εἰς Ἀντὸν ἐπισυναγωγῆς ήμῶν (Β' Θεσσ. 1, 1), καὶ διτι θὰ ἔλθῃ καρός νὰ ἀφήσῃ τὸ παρὸν τοῦτο σῶμα καὶ νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρτίσιαν καὶ ἀθανασίαν (Α' Κορινθ. 15, 53) καὶ διτι θὰ λάβωμεν τὸν Στέφανον τῆς ζῶης, Στέφανον δικαιοσύνης, Στέφανον δόξης, τοὺς δόπιους στεφάνους ἡτοιμασεν δὲ Θεός (Α' Κορινθ. 2, 9), εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἔχῃ ὑπομονὴν, νὰ μὴ ἐνθαρρύνηται καὶ ἐλπίζῃ καὶ προσημένη; Βεβαίως ἔχει. Δι' αὐτό. «Πειρούμενοι τὴν ιδέαν των καρδιῶν τοῦ σώματος ήμῶν» (Ρωμ. 8' 23) καὶ τὴν «Μακαρίων Ἐλπίδα» τῆς προσδοκίας τοῦ δεδοξασμένου Χριστοῦ δοτις θὰ εἶναι καὶ Κεφαλὴ ήμῶν καὶ Θεὸς ἐν τῷ μέσω ήμῶν.

Ναὶ, ἀδελφοί μου, ἀς ὑπομένωμεν κάροιν τοῦ Σωτῆρος, ἀς ἀγαπῶμεν, ἀς συγχωρῶμεν, ἀς ἐλεῶμεν καὶ ἀς κρατῶμεν τὴν διαιλογίαν τῆς Ἐλπίδος ἀσάλευτον, διότι πιστὸς δὲ προσημένης... καὶ τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὃσον βλέπομεν πλησιάζουσαν τὴν ήμέραν καὶ ἐνώπιον τῶν δρθαλμῶν μας αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ ὅλα τὰ σαθρὰ καὶ πρόσκαιρα συστήματα καταρρέουν καὶ δὲ Κύριος δὲν βραδύνει τὴν ὑπόσχεσιν Αὐτοῦ (Β' Πετρ. 3, 9), κάροιν τῶν ψυχῶν ήμῶν.

ΑΝΤ. ΦΑΡΜ.

Θεοδωρίτου Κοκκινάκη, Διακόνου

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Η'.

Εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρὸν ἔξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Κόσμον. Διετυπώθη μεταξὺ ἄλλων ἡ σκέψις ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ μοναδικὴ ἐν τῇ ζωῇ διανοούμενη ὑπαρξίας τοῦ ἀνθρώπου νὰ μὴ περιλαμβάνεται εἰς τὴν σφάιραν τοῦ ἀμέσου ἐνδιαφέροντος τοῦ Διανοούμενού Δημιουργοῦ.

"Ἄν οὐδιαφέρεται ἡ Διανοούμενη Δύναμις διὰ κάτι εἰς τὸν φαινόμενον Κόσμον αὐτὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸν ἀνθρωπὸν. Διότι αὐτὸς συγκεντρώνει τὸ πλήρωμα τῆς ζωῆς καὶ δυναμικότητας τοιαύτας διὰ τῶν ὅποιων νὰ δύναται νὰ ὀνομασθῇ καθ' ἑαυτὸν κόσμος ὀλόκληρος ἄλλα καὶ διὰ τῶν ὅποιων νὰ δύναται νὰ δομιάσῃ μὲ τὸν Δημιουργὸν του.

'Ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν δυναμικοτήτων του πρὸς δύοις μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ του εἶναι δύμολογημένον ὅτι ἐπροχώρησε πολὺ ὁ ἀνθρωπὸς. Αἱ πνευματικαὶ ἐφέσεις καὶ αἱ τεχνολογικαὶ ἐπιτυχίαι τοῦ ἀνθρώπου αἱ γνώσεις τὰς ὅποιας ἀπέκτησε διὰ τῆς διηνεκοῦς ἐρεύνης· ἡ ἀκριβολογία μὲ τὴν ὅποιαν προσταθεῖ νὰ πλουτίζῃ τὴν ὅμιλίαν του· ἔχουν ἀναμφιβόλως κάτι νὰ εἴπουν διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. 'Ο ἀνθρωπὸς διηνεκῶς ἀποκτᾷ δημιουργικὰς δυνάμεις εἰς τὰς ὅποιας ἐκφαίνονται οἱ ἔξεικονισμοὶ τῆς δομολογίας του πρὸς τὸν Δημιουργὸν του ἄλλα καὶ τὰ μαρτυρία τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ συνεργείας του. «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοῖς».

Εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀναδείξεως μας ὡς τέκνα Θεοῦ, ὡς μοναδικὰ δόντα εἰς τὸν κόσμον, ὡς μέτοχα διανοήσεως καὶ πνευματικότητος, «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί».

Εἰς τὴν ἐνέργειάν μας δόπιας μετατρέψωμεν τὰ ἐν ἡμῖν ζωώδη αἰσθήματα εἰς εὐγενεῖς ἐκδηλώσεις ἀληθοῦς ἀνθρωπίνης ἀνωτερότητος «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί».

Εἰς τὰς ἀρνητικὰς ἀπαντήσεις μας πρὸ τῶν ἀπατήσεων τῶν ἔγωστικῶν μας δριμῶν, εἰς τὰ πτερυγίσματα τῆς χαρᾶς τῆς νίκης τοῦ πνεύματος κατὰ τῆς ὥλης «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργού».

Εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ὡς μοναδικοῦ νόμου ἐπιτυχίας εἰς τὴν ζωήν, εἰς τὰς ἐσωτερικὰς κινήσεις πρὸς ἐμπορακτὸν ἀπόδοκιμασίαν τοῦ μίσους καὶ τοῦ πολέμου, «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί».

Εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας, εἰς τὴν ἐκπαίδευτικὴν καὶ κοινωνικὴν μας πρόδοδον, εἰς τὴν μελέτην πρὸς ἐπιστημονικὸν κατατοπισμόν μας ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ περιβάλλοντος, εἰς τὴν φυσικότητα τῆς προασπίσεως τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζωῆς μας, εἰς τὴν ἐνέργειαν πρὸς εἰρηνικὴν μετὰ τῶν ἄλλων συμβίωσιν «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί».

Καὶ δταν ἀναγνωρίζωμεν τὸ μέγεθος τοῦ προγοάμματος τῆς φύσεως ποὺ ἐκτινίσσεται ἐνώπιον μας, καὶ δταν ἀντιλαμβανώμεθα ὅτι ἀποτελοῦμεν ζωτικώτατον μέρος τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως τῆς ὑπάρχειας ἐντὸς τῆς ὅποιας μία παντοδύναμος Διανόησις κατεργάζεται τὸ μυστηριῶδες τῆς σχέδιον καὶ δταν βλέπωμεν ὅτι κατέχομεν εἰς τὰς χειράς μας τὴν δύναμιν καὶ δτι δυνάμεθα νὰ διευθύνωμεν τὴν κατεύθυνσιν τῆς ζωῆς τοῦ πλανήτου μας, «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί».

Καὶ ἔαν δντως ἡ δημιουργία διανοούμενων προσώπων ἀ-

ποτελῇ ἀντικείμενον μεγάλου ἐνδιαφέροντος εἰς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος. Καὶ ἔαν ὡς ἔχωμεν λόγους νὰ συμπεράνωμεν, ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ἡ ὑψηστὴ βαθμὸς εἰς τὴν δημιουργίαν προσωπικῶν ὄντων, ἡ εὐκαιρία καὶ ἡ εὐθύνη τῆς συνεργασίας μας μετὰ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀναμφιβόλως ζήτημα ὑψηστῆς σπουδαιότητος.

Θεοῦ συνεργοί! 'Υπάρχει εὐγενεστέρα διάκρισις ἀπὸ τὴν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ συνεργασίαν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ κόσμου εἰς τὸν δόπιον ἔωμεν; Καὶ ἀναγνωρίζοντες τὸ ὑψος τῆς μεγαλειώδους αὐτῆς τιμῆς δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν ὡς ἐφαρμοζόμενον εἰς τὸν καθένα μας ἐκεῖνο ποὺ εἶπεν ὁ Κύρος ὁ ἥμινος Ἰησοῦς Χριστὸς «ὅ Πατήρ μου ἐγάγεται καὶ ἀγάγεται».

Διὰ ταῦτα πάντα καὶ δι' ὅσα ἄλλα εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναφέροθοῦν είχε ἀναμφιβόλως δίκαιον ὁ Καθηγητής τοιίζων δτι ἡ ζωὴ θέτει ἐμπροσθέν μας εὐκαιρίαν καὶ πρόσκλησιν συνεργασίας μετὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ Σύμπαντος εἰς τὴν προσπάθειαν δπως μετατρέψωμεν τὸν κόσμον εἰς τὸν κατάλληλον διὰ τοὺς ἔαντούς μας καὶ τοὺς ἔαντούς μας εἰς φυλήν κατάλληλον διὰ νὰ κατέχῃ τὴν ὑψηστην ἵσως θέσιν τῆς διανοούμενης ζωῆς εἰς τὸν Κόσμον Του. «Ἄς εἴμεθα ὅμως εὐπειθεῖς εἰς τὸν Δημιουργὸν μας. Καὶ Αὐτὸς ποὺ μᾶς προσέδωκε τὴν ικανότητα, τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὴν εὐθύνην νὰ διατάλασσωμεν τοὺς ἔαντούς μας καὶ τὸν κόσμον μας μὲ βάσιν καὶ τέλος τὴν τελειότητα. Αὐτὸς ἀναμφιβόλως θὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ ἵνα ἐργαζόμεθα δλοφύκως μετ' Αὐτοῦ ἀποβλέποντες πρὸς τὸν μέγαν τῆς τελειότητος σκοπόν».

Μὲ τὰς ὡραίας καὶ εὐσεβεῖς καὶ βαθυτάτας αὐτὰς σκέψεις κατέκλεισε τὴν ἐνδιαφέρουσαν διάλεξιν του ὁ Καθηγητής COMPTON, τοῦ δόπιον τὴν δλην ἐπιστημονικὴν ἀποφύησην περὶ Θρησκείας ἀνελύσαμεν εἰς τὰ προηγούμενα ἐπτὰ ἀρθρα. Εἰς τὸ πρῶτον εἰδόμεν τὰς ἀπόψεις του περὶ τῆς εὐρείας χρήσεως τῆς «ὑποδέσεως» εἰς τὴν Ἐπιστήμην. Εἰς τὸ δεύτερον περὶ τῆς θέσεως τῆς Θρησκείας εἰς τὴν σύγχρονον τεχνολογικὴν καὶ μηχανικὴν Κοινωνίαν μας. Εἰς τὸ τρίτον καὶ εἰς τὸ τέταρτον περὶ τῆς κατ' ἀνάγκην παραδοχῆς τῆς ὑπάρχειας τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν Ἐπιστημόνων. Εἰς τὸ πέμπτον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων τῆς παρουσίας τῆς Υπερτάτης Διανόησεως εἰς τὴν φύσιν. Εἰς τὸ έκτον περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς καὶ τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως. Εἰς τὸ ἔβδομον περὶ τῆς σχέσεως τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς τὸ ὅγδοον σχετικὰ περὶ τῆς συνεργασίας ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ.

Εἰς τὴν δλην διαδρομὴν τῶν σκέψεων εἶναι πολὺ εὔκολον νὰ διαπιστώσῃ ὁ ἀναγνώστης τὴν εἰλικρίνειαν μὲ τὴν δποίαν ἐχειρίσθη τὰ ζητήματα, τὴν ἐπιστημονικὴν βαθύτητα καὶ ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν συγχρόνων προσβλημάτων τῆς Θρησκείας καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ τὴν βαθεῖαν εὐσεβειῶν καὶ θερμὴν πίστιν εἰς τὴν αἰώνιότητα τῆς θρησκευτικῆς ἀληθείας καὶ τὴν ἀξίαν τῶν διδαγμάτων τῆς εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχήν.

Καὶ ἡ πίστις του αὐτῆς δὲν εἶναι πίστις ἀβαθής καὶ ἀβάσιμος. Δὲν εἶναι πίστις ἀμελετήτου καὶ ἀμορφώτου. Εἶναι πίστις ἐπιστήμονος προερχομένη ἐκ τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν συγχρόνων πορισμάτων τῆς Ἐπιστήμης, τῆς δποίας ἐξετάζων τὰ συμπεράσματα ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόφεως τὰ εὐδίσκει ταντόσημα μὲ τὰ συμπεράσματα τῆς Θρησκείας, ὡς ἐδειχθῇ εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον.

Τὰς ἀπόψεις του ταύτας ἐκθέτει ὁ Καθηγητής COMPTON δχι μόνον ἀπὸ τῆς ἔδρας του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον

(Συνέχεια εἰς τὴν 11ην Σελίδα)

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΑΗΟ ΤΟ ΔΙΤΡΟ·Ι·Τ

ΜΕ ζηλευτήν τάξιν, μὲ πνεῦμα εἰρηνικόν, μὲ μεθοδικότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν μὲ ἐνθουσιασμὸν ἔξαιρετικόν, διεξήχθησαν αἱ ἔργασίαι τῆς Ἐθδόμης Συνελεύσεως Κλήρου καὶ Λαοῦ ἐν Διτρῷτ τὴν 15-21ην Ὀκτωβρίου 1939. Αἱ γενότιεν συζητήσεις ἀφέωρων τὴν δλην Ὁρθόδοξον Ὄμογένειαν Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις δεικνύουν, πέραν πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι τὸ Συνέδριον τοῦτο ἡτο δημιουργικὸν καὶ πολὺ παραγωγικόν. Οἱ Ἐντιμότατοι Λαϊκοὶ Ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ εὐλαβέστατοι Κληρικοὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκείας Κοινότητας ὡς ἔκτακτοι ἀπό το λοιμοῖς μεγάλης ιδέας, τῆς ιδέας ὅτι αἱ Κοινότητές μας θὰ δράσουν εἰς τὸ ἔγγυταν μάλιστα μέλλον μὲ περισσότερον ζῆτον, μὲ μεγαλητέραν συστηματικότητα διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν καλῶν ἐννοούμενων πνευματικῶν καὶ θρησκευτικῶν τῶν συμφερόντων, λαμβάνουσαι τὰς σχετικάς λεπτομεριακάς κατευθύνσεις ἀπὸ τοῦ Κέντρου τὸ δόπιον καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὴν εἰδικότητα ἔχει διὰ νὰ τὰς δώσῃ. Μὲ τὰς ἐλπίδας αὐτὰς ἀποβλέπομεν πρὸς τὴν ἐφετεινήν μας Συνέλευσιν τοῦ Κλήρου καὶ τῶν Κοινοτήτων μας ἐν Ἀμερικῇ.

Η ΑΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Η ΣΧΕΤΙΚΗ ἔλλειψις ἐνθουσιασμοῦ καὶ ίδίως ἡ δλοφάνερος ἀπάθεια τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸν ἐκραγέντα περίεργον πόλεμον, πράγματα ποὺ ἔρχονται εἰς δξεῖναν ἀντίθεσιν μὲ τὸ πολεμοχαρές πνεῦμα ποὺ ἔχαρακτήριζε τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον τοῦ 1914-1918, εἶναι σημεῖα παρήγορα, μέσα εἰς τὸν δλοσκότεινον πολιτικὸν δρίζοντα τῆς σημερινῆς Εὐρώπης. 'Ο κόσμος ἀποδοκιμάζει τοὺς ἐπιθετικοὺς καὶ ἀδίκους πολέμους. Εὕτυχῶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἡριχισαν ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ νὰ κατανοοῦν ὅτι δὲν ὑπάρχει ὀραιότερον πρᾶγμα ἀπὸ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην μεταξὺ τῶν λαῶν. Εάν δὲ δὲν ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐφαρμοσθοῦν μέθοδοι κακίας καὶ σφοδρότητος, θὰ ὑπῆρχον πιθανότητες ἐντοπισμοῦ τῆς συρράξεως μόνον μεταξὺ τῶν ἡδη ἐμπολέμων. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἀπάθεια τοῦ ἔδω τούλαχιστον κοινοῦ διαφαίνεται παντοῦ δὲν ἐπικρατεῖ, ἀκόμη καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ κοσμοπόλει δὲρεθισμὸς καὶ ἡ νευρικότης ποὺ ἐπεκράτει κατὰ τοὺς ἀντιστοίχους πολεμικούς μῆνας τοῦ ἔτους 1914. "Ας ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ εὐρεθῇ τρόπος νὰ λύσουν τὰς "Εθνικὰς διαφοράς τῶν μὲ ἄλλας μεθόδους ἔκτὸς τῶν μεθόδων τοῦ ξίφους καὶ τῶν τορπιλῶν ποὺ ἔως τώρα ἐχρησιμοποιοῦντο.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ

ΕΙΝΕ ἀπολύτως δικαιολογημέναι αἱ ἐνέργειαι τῶν ἀγαπητῶν Δωδεκανησίων οἱ ὁποῖοι, τόρα μὲ τὴν ραγδαίαν ἔξελιξιν τῶν πολιτικῶν γεγονότων τῆς Εὐρώπης, προσπαθοῦν νὰ εύρουν τρόπον διὰ νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι διὰ νὰ ἔξασκήσουν ἐλευθέρως τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἔθνικὰς τῶν παραδόσεις εἰς τὰ ὀρατά ἐκεῖνα νησιά ποὺ εἶναι τόσον πολυπαθῆ κατὰ τὰ τελευταῖα πρὸ παντὸς ἔτη. Δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο οἱ ἀτυχεῖς Δωδεκανήσιοι παρὰ νὰ διεκδικοῦν τὰ δίκαια τῶν καὶ νὰ ἔμμενουν εἰς τὰς δικαίας ἀπόψεις τῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν περίοδον. Διότι εἰς τὴν Δωδεκάνησον ἐκ μέρους τῶν κρατούντων ἐφαρμόζεται δυστυχῶς ἀσχημος πολιτική παρὰ πάντα γραπτὸν ἢ ἀγραφον νόμον. Οἱ ἐκεῖ Δωδεκανήσιοι δικαιογενεῖς δοκιμάζουν μαρτύρια μεγάλα. 'Υπό ζυγὸν βαρὺν ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι ὑφίστανται πολλά, πιέσεις, ἔξευτελισμούς, κινδύνους, σκληρότητας. Καὶ εἶναι καθῆκον τῶν ἀπανταχοῦ γῆς Δωδεκανησίων νὰ φανοῦν ἀλληλέγγυοι πρὸς τοὺς ἐν τῇ πατρίδι τῶν ἀδελφούς τῶν ἐνισχύοντες αὐτοὺς ποικιλοτρόπως καὶ συστηματικῶς. Οἱ ἐν Ἀμερικῇ τούλαχιστον συμπολῖται τῶν πονοῦντες διὰ τὰ τελούμενα, δικαιοῦνται νὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὰ διαδραματιζόμενα ἔως ὅτου νὰ ἔλθῃ καιρὸς ὅπότε θὰ ἀναγνωρισθοῦν πλήρη τὰ δίκαια τῶν. "Ας ἐκδηλώσουν ἀκμαῖον τὸ φρόνημά των, ἔχοντες πλήρη συναίσθησιν τῆς εὐγενοῦς καταγωγῆς των. Πλησιάζουν αἱ ἡμέραι κατὰ τὰς ὁποίας πανηγυρικῶς θὰ ληφθοῦν ὑπὸ δψιν αἱ μέχρι τοῦδε διαμαρτυρίαι των. "Ας μὴ ἀποκαμνουν, διότι οἱ μεγάλοι ὀγδώνες ἀπαιτοῦν καὶ μεγάλας θυσίας καὶ τεραστίαν πρὸ παντὸς ἐπιμονήν.

Αρχιμ. Γερμ. Πολυχωρίδην

Ο Δ Μ Β Ω Ν

ΠΩΣ ΔΙΔΟΜΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΜΙΑΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ

Τί άκριθῶς σημαίνουν αἱ «εὐκαιρίαι τῆς ζωῆς». —Πῶς δίδομεν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Θεόν; —Δίδομεν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Θεόν ἔχοντες ὑπ' ὅψει σχετικὴν ἀργοπορίαν.

—Ο Θεός δὲν καταργεῖ τὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου. —Μή ἀποκάμνοντες. —Τί ἔλεγον οἱ Ἀρχαῖοι Πρόγονοί μας. —Τί λέγει ἡ Ἅγια Γραφή. —Ἐχοντες θάρρος. —Ο νέος καὶ τὸ WESTERN UNION. —Χρησιμοποιοῦντες δσα δήποτε προσόντα ἔχομεν. —Κάθε ἀνθρωπος ἔχει προσόντα. —Τὸ θεολογικόν τοῦ θεοῦ οὐδὲν τοῦ PAGANINI.

Εἰς τὸ ποηγαύμενον κήρυγμα εἶδομεν «τί ἀκριθῶς σημαίνουν, πρὸ παντὸς διὰ τὸν σημειοῦν ἄνθρωπον, αἱ εὐκαιρίαι τῆς ζωῆς». Εἴχομεν διὰ μακρῶν ἀναπτύξει πόσον θὰ ἡμιποδούσαμεν νὰ ὀφελήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας καὶ τοὺς ἄλλους ἐὰν ἐδίδομεν μίαν εὐκαίριαν καὶ πρὸς τὸν Θεόν, ἀφοῦ ἐδώκαμεν καὶ δίδομεν τόσας καὶ τόσας εὐκαιρίας πρὸς ἄλλα πρόσωπα καὶ ἐφήμερα, ἄλλως τε, πράγματα.

Σήμερον, συμπληροῦντες τὸ ἵδιον θέμα μὰν ἀπαντήσωμεν ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἔρωτημα: «πῶς δίδομεν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Θεόν μας». Θὰ ἀναλύσωμεν τὰς μεθόδους καὶ τοὺς τρόπους μὲ τοὺς δόποις θὰ ἡμιποδούσαμεν νὰ παράσχωμεν τὴν θετικωτέραν καὶ μεγαλειτέραν ὑπηρεσίαν πρὸς τὸν ἑαυτόν μας ποὺ τόσον ἔξωκειλε καὶ ποὺ τόσον ὑποφέρει, μὴ θέλων νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ κατάλληλα φάρμακα διὰ τὴν σωτηρίαν του.

ΜΕΡΟΣ Βον.

Α'. EXONTEΣ ΥΠ' ΟΨΕΙ ΣΧΕΤΙΚΗΝ ΑΡΓΟΠΟΡΙΑΝ

Οπως γνωρίζουμεν πέρνει ἀρκετὸν καιρὸν διὰ νὰ ζωγραφισθῇ ἐν ρόδον. Πέρνει καιρὸν διὰ νὰ μεγαλώσῃ ἐν δένδρον. Πέρνει καιρὸν διὰ νὰ γίνῃ τὸ σιτάρι ψωμί: ἐτομάζεται πρῶτον ἡ γῆ καλλιεργεῖται, ὑγραίνεται μὲ τὴν βροχὴν ἢ μὲ τὴν δρόσον. Κατόπιν ζεστάνεται, μεγαλώνει, καταρχίζεται τὸ στάχυν καὶ ἐπὶ τέλους μεστώνει καὶ παρουσιάζεται τὸ σιτάρι.

Ολα αὐτὰ διμοις πέρνουν ἀρκετὸν καιρόν. Δι' αὐτὸν ἀροτριῶμεν, σπείρομεν, περιψένομεν καὶ ἐμπιστεύμεθα. Εμπιστευόμεθα μέχρι τῆς πραγματοποίησεως τῶν σχεδίων τοῦ Θεοῦ. Δίδομεν ὕστε εἰς τὸν Θεόν μας μίαν καλὴν εὐκαιρίαν ἀπὸ τῆς ἀπόφεως αὐτῆς.

Τὴν θεωρίαν αὐτὴν ἔχει συμφέροντος Χριστιανὸς νὰ εφαρμόζῃ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ζωῆς του τόσον καὶ εἰς τὰ ζητήματα τῆς μεταστορφῆς. Υποθέσατε ὅτι ἔχομεν κάποιον στενὸν συγγενῆ μας ποὺ περνᾶ βίον ἀτακτον καὶ κακόν. Παρακαλοῦμεν τὸν Θεόν δι' αὐτὸν ἐπὶ ἑδομάδας, ἐπὶ

μῆνας, ἐπὶ ἔτη καὶ παρατηροῦμεν ὅτι δὲ ἀσωτος αὐτὸς συγγενής μας δὲν σωφρονίζεται. Σκανδαλιζόμεθα τότε καὶ λέγομεν: —«διατὸν ὁ Θεός δὲν τοῦ βάζει γνῶσιν ἀμέσως».

Μή λησμονῶμεν διμοις διτὸν ὁ Θεός ποτὲ δὲν καταργεῖ τὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου. Οιοδήποτε καὶ ἀν εἰνε τὸ μυστήριον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, καμία, καμία ἀπολύτως ψυχὴ δὲν εἰνε δυνατὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ «σπρώχνοντας» τρόπον τινά, χωρὶς τὴν ἴδιαν της θέλησιν. Διότι τότε οὐδεμίαν ἀξίαν θὰ είχεν ή ἐλευθερία.

Β'. ΜΗ ΑΠΟΚΑΜΝΟΝΤΕΣ

Εἶνε γεγονός διτὸν πολλάκις ἀποκάμνομεν καὶ θέλομεν ἀμέσως διτὸν νὰ μῆτε βοηθήσῃ. Διὰ νὰ προφυλάξωμεν διμοις ἔνα ἄνθρωπον μας ποὺ πέρνει λοξὸν δρόμον, τὸν συνεβούλευσαμεν, τὸν παρεχαλέσαμεν, τὸν ἐφοβερίσαμεν ἀκόμη. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐπῆγαν ἀδικα.

Καὶ τόρα θέλομεν ἀπὸ τὸν Θεόν νὰ τὸν μετατρέψῃ εἰς μίαν ἡμέραν, εἰς δυνατόν: νὰ ξεβούλωσῃ τὰ αὐτιά του ποὺ ἦσαν κλειστά εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ· ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια του ποὺ ἦσαν κλειστά νὰ φέρῃ εἰς τὸν ἴσιον δρόμον τὰ πόδια του τὰ δόπια ἐπὶ τόσα τόρα χρόνια ἔμαθον νὰ φέρωνται πρὸς τὸν κατωφερῆ δρόμον τῆς κακίας.

Καὶ ὅλα αὐτὰ δὲν γίνονται εἰς μίαν στιγμήν πέρνουν καιρόν, καὶ καιρὸν πολὺν κάπτοτε. Οφείλομεν λοιπὸν νὰ δίδωμεν εἰς τὸν Θεόν μας μίαν εὐκαιρίαν· εἴνε συμφέροντας μας νὰ μῆ ἀποκάμνωμεν καὶ νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὅψει εἰς τὸν ηνέδεχεται νὰ περνᾷ δλίγος καιρός ἔως ὅτου τύχωμεν τοῦ ποδομένουν.

Οι Ἀρχαῖοι Πρόγονοί μας, οἱ ἀφήσαντες τόσον πολυτίμους συμβουλὰς πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, μεταξὺ ἄλλων εἶπον καὶ τὸ περίφημον «πρὸ τῆς ἀρετῆς ὁ Θεός ἔθηρε τὸν ἰδωτα», δηλαδὴ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς κάπτοι πρᾶγμα πρέπει νὰ προηγηθῇ καιρός καὶ κόπος. Ή δὲ Γραφὴ ἡ Ἅγια παραγγέλλει διτὸν δὲ ν πρὸ ει ν ἀ π ο κ α μ ν ω μ ε ν δσάκις πρόκειται νὰ δώσωμεν εἰς τὸν Θεόν μίαν εὐκαιρίαν, δσάκις πρόκειται νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐκεῖνο ποὺ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει:—«Παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῆς δικαιούσην εἰς ἄγιασμὸν τῷ Θεῷ». (Ρωμ. στ' 19).

Γ'. EXONTEΣ ΘΑΡΡΟΣ

Εἶνε ἐν τηλεγραφεῖον μιᾶς μεγαλοπόλεως ἡ θύρα ἥνοιξε καὶ ἔνας νέος ἐμπίκρην. Ἡτο ἐπιβλητικὸς καὶ θαρρολαός. Εζήτησεν ἐργασίαν καὶ ὁ Διευθυντής τοῦ τηλεγραφείου τοῦ ἔδωκεν ἐν κάθισμα διὰ νὰ καθήσῃ.

Ἡ πειδὲ πειλήγουσα ἐργασία τῆς ἡμέρας ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσῃ. Τὰ τηλεγραφήματα διὰ τὰς ἐφημερίδας εἰς μίαν ἄλλην μακρονήν πόλιν ἦσαν ἔτοιμα διὰ νὰ μεταβιβασθοῦν. Εἰς τὴν μακρονήν ἐκείνην πόλιν πρὸ τῆς μηχανῆς ἐκάμισεν ἔνας ἀπὸ τοὺς ταχυτέρους καὶ ἐμπειροτέρους τηλεγραφητάς, ἐτοιμος ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως νὰ διαβιβάσῃ τὰ τηλεγραφήματα.

Ο Διευθυντής ὑπέδειξεν εἰς τὸν ἐπιβλητικὸν ἐκεῖνον νεοσλόγοντα νέον νὰ πλησίασῃ. Ο νέος ὑπήρχουσεν, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐπερρίμεναν νὰ τὸν ἴδοντεν νὰ ἀποτύχῃ εἰς τὴν προσπάθειάν του τοῦ νὰ προφύσῃ νὰ καταγράψῃ τὰς τηλεγραφικὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ ταχυτέρου τηλεγραφητοῦ ὑπαλλήλου τῆς γραμμῆς. 'Αλλ' αὐτὸς ἐπῆρε τὴν πένναν καὶ ἤκοισε νὰ γράψῃ ἐπὶ ὕδας ὄλοικήρους τὰ τηλεγραφούμενα ἀπὸ τὴν μακρονήν πόλιν χωρὶς διακοπήν, δίδων σελίδας ἐπὶ σελίδων, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἀποροῦσαν.

Οταν ἐτελείωσε τὴν δοκιμαστικὴν ἐκείνην ἐργασίαν, ἡ θέσις του ἦτο ἐξησφαλισμένη χωρὶς συζήτησιν. Οταν τὸν

ηρώησαν πᾶς ἀνομάλετο δέ νέος ἀπήντησε: Θωμᾶς Ἑδισσον. Αὐτὴν ἡτοί ή ἀρχὴ τῆς παγκοσμίου φήμιτος του. "Ο, τι ἀκοιβῶς ἔχομενος ἡτοί μία εὐκαιρία καὶ δύταν εὐρυτέρης τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, ἔκαμε κυριολεκτικῶς θαύματα. Τὸ θάρος ἔθριαμβευσεν.

Δ'. ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΕΣ, ΕΦ' ΟΣΟΝ ΕΙΝΕ ΚΑΙΡΟΣ ΟΣΑ ΔΗΠΟΤΕ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΕΧΟΜΕΝ

Εἰς τὴν Γένουναν τῆς Βορείου Ἰταλίας, εἰς τὰ λεγόμενα «Μέγαρα τῆς Γένουνας», μὲ δῶδγήσαν καπτοτε διπό δωματίου εἰς δωμάτιον. Ἐκτὸς δὲν ἔκεινων τῶν δωματίων δὲ δῦνηδος μὲ δῶδγήσαν καὶ εἰς ἐν δωμάτιον εἰς τὸ διπότον δὲν ὑπῆρχε τίποτε, οὔτε ἔπιπλον, οὔτε καμμιὰ πολυτέλεια, οὔτε καμμιὰ εἰκόνων.

Εἰς τὸ βάθμος μόνον τοῦ δωματίου ἔκεινου, ποδὸς τὸν τοῖχον, ἐφαίνετο μιὰ γιάλινη θήκη¹ καὶ μέσα εἰς τὴν γιάλινην ἔκεινην θήκην ὑπῆρχεν ἐν βιολίον. "Οταν ἡρώησα μοῦ εἶπον πᾶς ἡτοί τὸ βιολίον τοῦ μεγάλου Μουσουργοῦ Παγκανίνι ἐπάνω εἰς τὸ διπότον ἔξετέλει οὗτος δλας τὰς περιφήμους μελωδίας του.

Ἐκοίταξα μὲ ἐνδιαφέρον τὸ δρυγανὸν ἔκεινο καὶ ἐσκέφθην τί εἴπερ τοιούτοις μουσικοὶ τόνοι θὰ ἡτο δυνατὸν νὰ ἀκουσθῶν ἐλαφράν εἰς τὸ βιολίον. "Οταν ἡρώησα μοῦ εἶπον ἐπάνω εἰς τὸ βιολίον τοῦ μεγάλου Μουσουργοῦ Παγκανίνι ἐπάνω εἰς τὸ διπότον ἔξετέλει οὗτος δλας τὰς περιφήμους μελωδίας του.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ χιλιάδας ἀνθρώπων ποὺ εἶνε κλεισμένοι μέσα εἰς τὴν θήκην τῆς ἀδιαφορίας. Δὲν δίδουν εὐκαιρίαν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὸν Θεόν. "Η ζωὴ των περνᾶ ἄγονος καὶ ἀκαρπος, δὲν γνάζει, δὲν παραγεῖ τίποτε διὰ τὸν Θεόν.

"Ο Θεός ἐν τούτοις ἔδωκεν εἰς δλους τοὺς ἀνθρώπους διάφορα προσόντα, διάφορα τάλαντα. Ἐὰν δὲ καθεὶς ἔξετάσῃ καλὰ τὸν ἑαυτὸν του, θὰ ἰδῇ πῶς ἔχει καὶ αὐτὸς καπτοιο «δῶρημα» τέλειον ἀνωθεν καταβαίνοντας ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων». Καὶ τὸ δώρημα αὐτό, τὸ προσόν, διφείλει δὲν ἀνθρώπως νὰ τὸ χρησιμοποιῇ, νὰ τὸ ἔχῃ πάντοτε πρόχειρον διὰ τὴν χρησιμοποίησαν ἐκ μέρους τοῦ Θεού πρὸς τὸν Ὀποῖον, ἀλλὰς τε, καὶ ἀνήκει.

"Ο λεπτούργος ἔχει πολλὰ ἔργαλεῖα, χρήσιμα διὰ τὴν τέχνην του. "Οταν θελήσῃ σύντομα ἐν ἔξι αὐτῶν ποὺ νομίζετε ὅτι θὰ πάρῃ; πάντως τὸ προχειρότερον. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ πέριξ τοῦ ἀνθρώπου. "Ο Θεός χρησιμοποιεῖ ἔκεινον πρὸ παντὸς δὲ ποτοῦς Τοῦ δίδει μίαν εὐκαιρίαν.

Ε'. ΥΠΑΚΟΥΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΟΥΝΤΕΣ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ

Δὲν εἶνε τὸ ζήτημα πόσα ἔχομεν, ἀλλὰ πόσα ἔξι ἔκεινων ποὺ ἔχομεν, δίδομεν εἰς τὸν Θεόν. Τὸ ζήτημα δὲν εἶνε πόσα προσόντα ἔχομεν, ἀλλὰ πόσα χρησιμοποιοῦμεν. "Ἐν προσόν, ἐν τάλαντον, χρησιμοποιούμενον, ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ 10,000 προσόντα ἀπλῶς κατεχόμενα καὶ μὴ χρησιμοποιοῦμενα. Μιὰ φρύγτα σιταριοῦ εἰς τὰ χέρια τοῦ γεωργοῦ-σπορέως ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ μιὰ ὀλόρληρον ἀποθήκην σιταριοῦ σφικτο-κλεισμένην.

"Ο Μωϋσῆς, μὲ τὸν δισταγμὸν καὶ τὴν βραδύτητα τῆς γλώσσης του, ἐφαίνετο ἐν ἀδύνατον δργανον. "Αλλ' ἔδωκεν εἰς τὸν Θεόν μιὰν εὐκαιρίαν καὶ δὲν ἔχεινεν εἰς νομοθέτην καὶ δῦνηὸν τοῦ λαοῦ Του. "Ο Γεδεών προσέβλεπε μὲ φόβον καὶ δισταγμὸν πρὸς τὸ μέγα ἔργον πρὸ αὐτοῦ. "Ἐν τούτοις ἔδωκεν εἰς τὸν Θεόν μιὰν εὐκαιρίαν καὶ δὲν ἔσκορπισε μιὰν ὀλόρληρον σιταριὰν μὲ τὴν ὄποιαν δὲ Γεδεών

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΙΣ

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΗΡΗΤΟΥ»

Προκηρύσσεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ» "Ασκησις ἀπὸ τῆς 16ης ὁκτωβρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1939.

ΟΡΟΙ :

Κατὰ τὴν ἀσκησιν αὐτὴν θὰ δίδηται ἐν ὥραι ὃν δῶρον μορφωτικῆς φύσεως πρὸς τὸ πρόσωπον τὸ διπότον θὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ μας, 2519, 30th Drive, Astoria, N. Y., ἐντὸς ἰδιαιτέρου φακέλλου ἐν οἰονδήποτε ἐδάφιον δύο ἡ τριῶν γραμμῶν ἐκ τῶν Τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν (Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ, Ιωάννου) διδακτικοῦ ἡ θήικον περιεχομένου, τὸ διπότον καὶ θὰ ἥθελε δημοσιευθῆ ἐν τῷ «Παρατηρητῇ» ὑπὸ τὰ ἀρχικά στοιχεῖα τοῦ ἐπιστέλλοντος.

Η "Ασκησις δὲν περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλ' ἐπεκτείνεται πρὸς δλοντούς τοὺς δμογενεῖς τοὺς κατοικοῦντας ἐν «Ηνωμέναις Πολιτείαις καὶ Καναδᾷ.

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον δύνανται νὰ λάθουν μέρος μόνον λαϊκοί, "Ελληνες ἡ Ελληνίδες ἡ ξενόγλωσσοι σύζυγοι δμογενῶν, ἀσχέτως ήλικίας, οὐχὶ δὲ κληρικοί ἡ λαϊκοί Θεολόγοι.

Τὸ δνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος, η διεύθυνσις αὐτοῦ καὶ τὸ δνομα τῆς πόλεως καὶ πολιτείας ἐνθα παραμένει διαγωνιζόμενος, πρέπει νὰ εἶνε καθαρογεγραμμένα.

Τὸ ἀποσταλησόμενον ἐδάφιον θὰ είναι, ἐννοεῖται, εἰς τὴν "Ελληνικὴν γλώσσαν καὶ θὰ φέρῃ κάτωθεν καθαρὰν καὶ εύαναγνωστὸν τὴν παραπομπὴν ἀπαραιτήτως.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

θὰ είχε νὰ ἀντιπαλαίσῃ. "Ο Δαβὶδ δὲν θὰ παρὰ ἔνας ἀπλοὺς ποιῆτης, οιχμένος εἰς ἀφάνειαν. "Αλλ' ἔδωκεν εἰς τὸν Θεόν μιὰν εὐκαιρίαν καὶ δὲν θάρσοντεν εἰς ἔνα θρόνον. "Επτά κατακονδασμένοι φαράδες είχον κοπιάσει καθ' ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας καὶ δὲν ἔκαμψον τίποτε, ἀλλ' ὅταν τοῖς είπεν ὁ Χριστὸς «Ρίψατε τὰ δίκτυα εἰς τὰ δεξιά μέρη τοῦ πλοίου» (Ιωάν. ΚΙ' 6), ὑπεχώρησαν εἰς αὐτόν, ἔδωκαν εἰς αὐτὸν μιὰν εὐκαιρίαν καὶ τὸ φάρευμα ἡτοί τόσον πολὺ δύσον οὐδέποτε.

ΑΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΩΜΕΝ ΝΑ ΔΩΣΩΜΕΝ ΜΙΑΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

"Εως τώρα ἔδωσαμεν εἰς τὰς ἥδονάς εὐκαιρίαν. Τὶ ἐκαταλάβαμεν; "Εδώκαμεν εὐκαιρίας εἰς τὴν φιλοδοξίαν. Τὶ ἐκερδήσαμεν; "Εδώκαμεν εἰς τὸν πλουτισμὸν εὐκαιρίαν. Τὶ ἀπεκτήσαμεν; τίποτε, ἀπολύτως τίποτε.

"Ἄστοφασίσωμεν τότε νὰ δώσωμεν μιὰν εὐκαιρίαν καὶ εἰς τὸν Θεόν καὶ, ωριμένως, θὰ βγῆ κατέπιον ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν μας αὐτήν. "Ἄν μή τι ἀλλο τούλαχιστον θὰ περάσωμεν ζωὴν πνευματικωτέρων, γεμάτην ἀπὸ θάρσος καὶ ἐλπίδα, διότι αὐτὸς οὗτος δὲν θάρσος οὐδὲ πάθησεν: «Ο ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς». (Ιωάν. Η' 12).

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης Σελίδος)

τοῦ Σικάγου, ὅχι μόνον εἰς βαθυστόχαστα συγγράμματά του ἀλλὰ καὶ εἰς οἰανδήποτε εὐκαιρίαν ὃπου καλεῖται νὰ ὄμιλη-
σῃ ὡς αὐθεντία ἀνεγνωρισμένη.

Τελευταίως εἰς τὸ συγκροτηθὲν Συνέδριον ἐπὶ τῶν 'Ανθρωπίνων Σχέσεων εἰς τὸ WILLIAMSTOWN, MASS., ὅμιλῶν ὁ Κανηγητὴς ἀνέφερε κατὰ τὴν ἐφημερίδα Νιοῦ 'Υδροῦ Τάμης ὅτι «*1*ὸ σπουδαίοτερον ἔργον ποὺ ἀντιμετωπίζει σῆμερον ἡ Ἀμερικὴ εἶναι νὰ μάλη τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁ-
ποιαν πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ». Ὁδηγὸν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὁρίσθης ἀτραποῦ μῆτε ἡ Ἰστορία μῆτε ἡ Κοινωνιολογία δύ-
ναται νὰ ἀναδείξῃ ὡς παράγοντα δυνάμενον νὰ συγκριθῇ
πρὸς τὴν Θρησκειαν. Ἡ χώρα μας θασίζεται εἰς τοὺς Θρη-
σκευτικοὺς αρχηγούς τῆς διὰ νὰ μεταδῷ εἰς τοὺς πολίτας
τῆς τὸ νόμημα τῆς σημασίας τῆς ζωῆς. Ἡ Θρησκεία βλέπει
τον κοσμον μας ὡς κατευθυνόμενον εἰς σκοπὸν τινὰ τεθει-
μένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἀνθρώπον, ὡς τέκνον τοῦ Θεοῦ,
συνεργαζόμενον καὶ δοηθοῦντα διὰ τὴν πρὸς τὸν τεθειμέ-
νον τούτον σκοπὸν κατεύθυνσιν».

Αἱ σκέψεις αὗται ἀναμφιβόλως δὲν εἶναι ἀποκαλύψεις
ἀλλὰ τῆς πραγματικότητος ὅμιλογίαι εἰλικρινεῖς καὶ χαρα-
κτηριστικαὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἀνωτέρας διανοήσεως
τοῦ Καθηγητοῦ. Καὶ ὡς ἀνεφέρθη εἰς τὰ προηγούμενα κε-
φάλαια ἡ πλειονότης τῶν πραγματικὰ μεγάλων ἐπιστημόνων
τῆς ἐποχῆς μας σκέπτεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον.

Καὶ τὸ τοιοῦτον δύναται κάλλιστα νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς
στὸ φὴ τῆς διανοήσεως τῶν ἐπιστημόνων εἰς τὴν κα-
τεύθυνσιν τῆς δικαιωσεως τῆς ἀληθείας τῶν πνευματικῶν ἀ-
ξιῶν τὰς ὅποιας διὰ διαφόρων συμβολισμῶν μεταδίδει ἡ
Θρησκεία ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, χειραγωγῶσα καὶ τοῦ ἀ-
μορφώτου τὴν εὔπιστον σκέψιν καὶ τοῦ μορφωμένου τὴν ἀμ-
φιβόλουσαν διανόησιν εἰς τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἀληθείαν
καὶ εἰς τὸ φῶς.

'Ο BERNHARD BAVINK, ἔνας ἀπὸ τοὺς ὑγιεστέ-
ρους καὶ κάλλιστα πληροφορημένους ἐπιστήμονας καὶ συγ-
γραφεῖς τῆς ἐποχῆς μας, ἀναφερόμενος ἐπὶ τοῦ ζητήματος
τούτου τῆς ἀποφασιστικῆς στροφῆς τῆς Ἐπιστήμης καὶ
τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς ἀπὸ τὴν ὑλιστικὴν ἐργαλείαν τῆς
πραγματικότητος λέγει ὅτι «*δὲν εἶναι φαντασίας* ὅτι ὁ
Θεός, εἰς τὸν ὅποιον ἀπόδιδομεν τὴν κατεύθυνσιν τῆς Ἰστο-
ρίας, δύναται, ἀνθρώπινος ὅμιλοις, νὰ διευθετῇ τὰ ζητή-
ματα μεθοδικῶς εἰς τρόπον ὃστε ἡ ἐκπληκτικὴ αὕτη καὶ σχε-
δὸν ἀπόδολεπτος στὸ φὴ τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψεως
νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ ἡ εἰς θάνατον καταδίκη τοῦ ὄλισμοῦ νὰ ἐ-
ξαγγελθῇ ἐνώπιον τῆς Ἰστορίας ἀκριβῶς εἰς στιγμάς κατὰ
τὰς ὅποιας ὁ ὄλισμός ἐξήρχετο νὰ κυριεύσῃ τὸν κόσμον διὰ
τῆς ζίας. Πρὸ τριάκοντα ἑταῖρον ὁ Χριστιανισμὸς ἐπιέξετο
σκληρὰ καὶ ἐκράτει ἀμυναν. Σήμερον δημος δυνάμεθα νὰ
εἴπωμεν ὅτι συμβάνει τὸ ἀντίθετον, ὃστε αὐτὸς νὰ είναι καὶ
ὅτι θὰ εἶναι ὁ ἐπιτιθέμενος ἐάν ηθελε ὑπάρξῃ εἰς τὰς τά-
ξεις του περισσοτέρα σταθερότης θελήσεως».

Καὶ ὅσον παρέρχονται τὰ ἔτη καὶ προχωρεῖ ἡ σκέψις
εἰς τὰς κατακτήσεις τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας τοσοῦ-
τον ὅταν στενεύοντα τὰ δριαὶ τῆς φαινομενικῆς ἀντι-

θέσεως μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν δύο
πεδίων τῆς ὑπάρξεως, τοῦ πνεύματος δηλαδὴ καὶ τῆς ὑλῆς,
τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἐπιστήμης.

'Ἡ διάστασις ἡ σημειωθεῖσα εἰς τὸ παρελθὸν ὥφελλετο
εἰς τὴν ἀκρότητα καὶ τὴν βίαν τῶν κρίσεων καὶ τῶν δύο πα-
ρατάξεων. Εἰς τὴν ἐπιπλαιότητα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῆς παν-
τογνωσίας τῶν μέν, καὶ εἰς τὸν μανιώδη καὶ ἀμάρτυρον ἀ-
γάπης φανατισμὸν τῶν δέ.

'Αλλὰ τῷρα δ σάλος ἐκόπασε καὶ ἡ ἡρεμία τῆς σκέψεως
κυριαρχεῖ. Αἱ δύο παρατάξεις συνηντήθησαν εἰς σημεῖον ν'
ἀκούνωνται ἐκ μέρους ἐπιστημόνων λόγοι ἐκδηλωτικοὶ θεομῆς
ἐσωτερικῆς καὶ βεβαίας πίστεως εἰς τὰς ἀληθείας τῆς Θυ-
ησείας ἀλλὰ καὶ ἔπαινοι ἐπιθυμευτικοὶ καὶ ἀναγνωρίσεις
τῆς ἀξίας τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ μελέτης τῶν ζη-
τημάτων, ἐκ μέρους τῆς παρατάξεως τῆς ἐκπροσωπούσης
τὴν μελέτην καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἀξιῶν τοῦ ὑπερφυσικοῦ πε-
δίουν.

'Καὶ ἡ μεγάλη ἐπίσης ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ φυσικοῦ
καὶ τοῦ φησικοῦ μικρούντος σημεῖον διηγεῖται μικράνει
μέσα εἰς τὰ δριαὶ τῆς ἀντιλήφεως μας. Καὶ τοῦτο ἔνεκα τῶν
συμπερασμάτων ποὺ ἐξήγαγε ἡ ἐπιστημονικὴ ἐρεύνη ἐπὶ
τοῦ φυσικοῦ, λόγῳ τῶν ὅποιων διετυπώθησαν σκέψεις καὶ
κρίσεις τοιαῦται ὃστε τὰ πρώτων μεταφυσικὰ νὰ μὴ θεωροῦνται
τελείως ἐκτὸς τῶν δρίων τῶν φυσικῶν. Τοιαύτας σκέ-
ψεις είληχεν ὑπὸ δρψιν του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Σεβασιώ-
τατος Ἀθηναγόρας διατάσσεις μίαν διατάσσεις μας. Καὶ τοῦτο ἔνεκα τῶν
συμπερασμάτων ποὺ ἐξήγαγε ἡ ἐπιστημονικὴ ἐρεύνη
τοῦ φυσικοῦ, λόγῳ τῶν ὅποιων διετυπώθησαν σκέψεις καὶ
κρίσεις τοιαῦται τὰ πρώτων μεταφυσικῶν μικράντος σημεῖον
τοῦ φυσικοῦ τῆς παρουσίας των βασίζεται ἐπὶ νόμων ἀ-
γνώστων, εἰς τὴν πίστιν καὶ γνῶσιν τῶν ὅποιων προχωροῦ-
μενοι χειραγωγούμενοι ὑπὸ τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Θρη-
σκείας».

'Ἡ φυσικότητας τοῦ ὑπερφυσικοῦ ἔγινε θέμα συζητήσεως
μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων. Καὶ μαρτυρία εἰς τοῦτο εἶναι τὰ
ἔργα τοῦ EDDINGTON καὶ τοῦ COMPTON, αἱ περὶ ὑ-
λῆς θεωρίαι τοῦ BOHR, τοῦ MAX PLANCK καὶ τοῦ
BERNHARD BAVINK, δὲ ὅποιος μάλιστα γράφει ὅτι
«μία ἀποψίς εἶναι ἀδιαμφισθήτητος εἰς τὴν σύγχρονον φυσι-
κήν, ἡ ἀποψίς ἡ ὅποια λαμβάνει ὑπὸ σοθαράν τὸ ποιητικόν τοὺς
λόγους τοῦ Ἅγιου Παύλου, «ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα
καὶ ἐσμέν»».

'Αἱ ἐκτενεῖσαι σκέψεις δὲν δίδουν παρὰ μίαν ἀμυδρὰν
μόνον εἰκόνα τοῦ γενομένου καὶ γινομένου ἀνακαίνισμον τῶν
ἐπιστημονικῶν ἀντιλήφεων μὲν κατεύθυνσιν τὴν πίστιν πρὸς
τὴν πνευματικότητα τοῦ κόσμου. Καὶ εἰς τὴν κίνησιν ταύ-
την πρέπει πάντες νὰ λάβουν μέρους. Πρέπει νὰ ἀνακαίνι-
σθοῦν ἀντιλήφεις ποὺ φέρουν τὰ μαρτυρία τῆς ἐπιδράσεως
ἀπὸ τὰς βεβιασμένας καὶ ἐπιπλαίσιους κρίσεις τῆς παλαιᾶς
σχολῆς τῶν ἐπιστημόνων. Αἱ ἀξίαι τοῦ πνεύματος, τὰς ὅ-
ποιας ἡθελήσαμεν τόσον ἐπιπλαίσια καὶ ἀγνοήσαμεν, πρέπει
νὰ ἀναστηλωθοῦν εἰς τὰς ἀντιλήφεις μας. 'Ἡ πίστις πρὸς
τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν ἀχροντον τῶν ὀραιότητα τῶν ἀποκαλύ-
ψεων καὶ τῶν διδαγμάτων τοῦ Ναζωραίου πρέπει νὰ γίνη
βίωσίς μας καὶ βάσις ἐμπνεύσεως τῶν ἐξορμήσεων διὰ τὴν
κοινωνικήν καὶ προσωπικήν μας ἐξυγίανσιν.

'Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο ζήτημα μόνον συγχρονισμοῦ ἀλλὰ
καὶ ἐσωτερικὴ ὑπαγόρευσις μιᾶς ὑπερτάτης ὑποκειμενικῆς
καὶ ἀντικειμενικῆς ἀνάγκης.

'Αρχιμ. Γ. Π.

ΑΙ ΕΝ ΡΩΜΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΚΑΤΑΚΟΜΒΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Τὸ πρῶτον αἰσθῆμα τὸ δόποιον δοκιμάζει ὁ ἔχων σήμερον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Κατακόμβας τῆς Ρώμης εἰνε αἰσθῆμα γαλήνης καὶ ἥρεμίας. Εἰς τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν βαθυτέρων διαδόμων, δὲν βλέπει κανεὶς ἀναγεγραμμένας παρὰ εὐχάριτας καὶ προτροπάς γαλήνης, ἐλπίδος, ἀναπάνσεως, καρτεροκότητος. Αἱ γύρω εἰκόνες δὲν παριστοῦν παρὰ γεύματα εὐθύμια, σύμβολα χαρᾶς καὶ ἐλπίδος.

'Εὰν μείνῃ κανεὶς ἐπὶ τι διάστημα εἰς τὰς Κατακόμβας θὰ ἔξικειωθῇ ἐπὶ τοσούτον εἰς τὸ ἥρεμον ἐκεῖνο περιβάλλον ὅστε θὰ δυσκολευθῇ νὰ πιστεύῃ ὅτι ενδίσκεται ἐν μέσῳ χριστιανικῶν τάφων. 'Η ἐπίδρασις τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος ενδίσκεται διάχυτος ἐκεὶ πέρα καὶ ἀνάμυκτος μὲν δινατὸν αἰσθῆμα ἀνάγκης, ἀνακοψίσεως καὶ γαλήνης.

'Ως γνωστὸν αἱ Κατακόμβαι ἔχορσίμευσαν ὡς οἱ πρῶτοι Ίεροὶ Ναοὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. 'Ησαν ναοὶ ἀπλοῦ, ἀπέριττοι, χωρὶς δαπανηρὰ κοσμήματα. 'Ως 'Αγία Τράπεζα ἔχορσίμευε συνήθως ὁ τάφος ἐνὸς Χριστιανοῦ μάρτυρος πρὸ δὲ λίγους ταφέντος ἐκεῖ. 'Ως εἰκόνες ἔχορσίμευν τὰ γύρω κείμενα σύμβολα τῆς Θρησκείας τοῦ Χριστοῦ. 'Ἐν μέσῳ δὲ βαθυτάτης σιγῆς Ίερεὺς ἐνδεδυμένος ἀπλούστατα καὶ ὀνειροποιῶν τὸν Ι. Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας χορηγοποιῶν τὸν Ι. Ποτίριον ἐξ ἀπλῆς πολλάκις υέλου.

'Αληθῆς ἀδελφοσύνης ἔβασιλεν ύπὸ τὰς ὑγρὰς ἐκείνας ἐκτάσεις: διαρρίσεις δὲν ὑπῆρχον, αἱ δὲ χεῖρες καὶ οἱ ὄφθαλμοι ὅλων ὑψώνοντο πρὸς τὸν οὐρανόν, τὸν δόποιον ἀπέκουπτεν δὲ μαῦρος θόλος. 'Η ἀγάπη καὶ ἡ πίστις ἡσαν ἐδραιωμέναι μεταξὺ αὐτῶν εἰς τὰς δαιδαλώδεις ἐκείνας ὑπογείους ἐκτάσεις. Πόσον ὅμως μετεβλήθησαν τὰ αἰσθήματα ἀπὸ τότε! Πόσον δὲ ἀνθρώπος ἔγινε πεζότερος!

Σπουδαιοτέρα τῶν Χριστιανικῶν Κατακομβῶν τῆς Ρώμης εἰνε ἡ λεγομένη «τοῦ 'Αγίου Καλλίστου» ἐπὶ τῆς περιφύλου ὁδοῦ 'Απτίας. 'Ωνομάσθη οὕτω διότι δὲ κατὰ τὸ 220 μ. Χρ. 'Αρχιερεὺς τῆς Ρώμης Κάλλιστος ὁ Α', ἀνακηρυχθεὶς βραδύτερον "Α γιος, ἐπεσκεύασεν ὅλας μὲν τὰς Κατακόμβας γενικῶς, ἰδιαίτατα δὲ τὴν ἐπὶ τῆς 'Απτίας ὁδοῦ, ἡ δόπια καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦτο, τοῦ «'Αγίου Καλλίστου», δὲ ποτοῖς καὶ προσφανῶς ἐτάρη ἐν αὐτῇ.

Ἐις τὰς Κατακόμβας λέγεται ὅτι ἔχουν ταφῆ ἀνω τῶν ἔβδομήκοντα πέντε χλιάδων χριστιανῶν-μαρτύρων κατὰ τοὺς συντηρητικωτέρους ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν ἀπασχοληθέντων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Εἰς αὐτὸς ἔχουν ταφῆ ἐπίσης διάφοροι Πάται τῆς Ρώμης. 'Ωσαύτως διασώζεται εἰς αὐτὰς μέχρι σήμερον καὶ ὁ τάφος τῆς Ρωμαίας 'Αγίας Καικιλίας.

Λόγω τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἐπιδρούμων κατὰ τὸν Μέσον Αἰώνα αἱ Κατακόμβαι τῆς Ρώμης είλον λησμονῆθη καὶ παραμεληθῆ. Οἱ διάφοροι ἐπιδρομεῖς τὰς ἀφῆκαν, σεβασθέντες ἵσως τὴν ιερότητα τῆς ἥρεμίας καὶ τῆς γολήνης τῶν τόπων ἐκείνων. 'Η ἐγκατάλειψις αὐτῶν διήρκεσεν, ὡς φαίνεται πολλοὺς αἰώνας.

Κατὰ τὸν νεωτέρους ὅμως χρόνους, καὶ σήμερον, χιλιάδες ἐπισκεπτῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς ὑφηλίου μεταβαίνουν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ιερῶν ἐκείνων τόπων ὃπου ὁ Χριστιαν-

ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ:

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

'Εὰν ἡ ἀγάπη εἴνε ὁ ἀπαραίτητος δρός τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐημερίας, αὐτὸς ἀληθεύει περισσότερον διὰ τοὺς 'Ομογενεῖς τῆς Διασπορᾶς.

"Οπου μνιάζεται ἡ ἀγάπη εἰς τὴν ἴδιοτέλειαν ἐκεῖ μαραίνεται ἡ ἀμοιβαύτης καὶ ἡ ἀλληλοθοήθεια διὰ νὰ φυτρώσῃ ὁ ἀνταγωνισμὸς καὶ ἐμφύλιος ἐμπορικὸς ἡ βιομηχανικὸς πόλεμος. Είνε ἀπὸ τοὺς καταστρεπτικωτέρους πολέμους ποὺ γνωρίζει ὁ κόσμος.

Οἱ διογενεῖς τῆς Αὐστραλίας ἀποκρούοντι τὴν συνεργασίαν καὶ ἀνταγωνίζονται τοὺς διογενεῖς τῆς 'Αγγλίας. Τὸ ἴδιον ἔγινετο καὶ μὲ τοὺς διογενεῖς τῆς Ρωσίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Σερβίας, τῆς Τουρκίας κ. ἄ. Δυστυχῶς δὲν είνε ἀγωστος ὁ δέλεμος συναγωνισμός καὶ διὰ τοὺς διογενεῖς τῆς ίδιας χώρας, τῆς ίδιας πολλάκις πόλεως, τοῦ ίδιου χωρίου, τῆς ίδιας συνοικίας.

"Ολα τὰ μεγάλα κεφάλαια ποὺ ωντιμίζουν σήμερον τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ κόσμου ἔχουν σχηματισθῆ ἀπὸ ἀτομα, ἀλλὰ τὰ ἔχει προστατεύει καὶ κάποιος εὐρὺς συνεταιρισμός. 'Απ' ἐναντίας πόσα ἐλληνικὰ κεφάλαια δὲν ἔχουν ἀποσθύσει καὶ ἔξατιμος διότι ἔμειναν πάντοτε ἀπομονωμένα καὶ δὲν ἔγνωρισαν παρὰ μόνον τὸν ἀνταγωνισμόν;

'Ἐνω καὶ εἰς τὸ 'Ελληνικὸν ἐμπόριον ἐὰν ἐπικρατοῦσε πνεῦμα εὐρύτερον καὶ ὑπῆρχε κάποιος συνασπισμός, θὰ πρωταγωνιστοῦσαν οἱ Ράλληδες, οἱ Ροδοκανάκηδες, οἱ Βαλλιάνοι, οἱ Ζωγράφοι, οἱ Συγγροί καὶ τόσοι ἄλλοι μεγάπλουτοι διογενεῖς.

Μεγάλα Κράτη, τὰ δοπιὰ συχνὰ κλίνοντα γόνυν πρὸ τῶν Τραπεζικῶν κύλων, θὰ ἐκτυποῦσαν τὴν πόρταν διογενῶν Οἰκων διὰ νὰ ζητήσουν τὴν οἰκονομικὴν ὑποστήριξίν των, ἀν ὑπῆρχε στενὴ συνεργασία τῶν διογενῶν ἐπιχειρήσεων, ἀν ὑπῆρχεν συνασπισμός. Καὶ πόσα ὀφελήματα δὲν θὰ ἔξηστοι διὰ τὴν 'Ομογενείαν μας!...

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΑΣ

.....

ΩΡΑΙΑ ΣΚΕΨΕΙΣ

—Τὸ ωραιότερον ἀνθος εἴνε ἐκεῖνο ποὺ γρήγορα μαραίνεται.

—Ἐκεῖνος ποὺ δὲν εὐχαριστεῖται ἀπὸ τὴν συντροφιάν τῆς ψυχῆς του δεικνύει ὅτι ἔπανσε πλέον νὰ ἔχῃ τοιαύτην.

σμὸς εἰδεν ἡμέρας ἐνδόξους προόδου καὶ ἀκμῆς. Οἱ ὑγροὶ καὶ ὑπόγειοι ἐκεῖνοι δρομίσκοι, οἱ κατασκότεινοι ἐκεῖνοι διάδομοι, οἱ δόπιοι ποτὲ δὲν βλέπουν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου οὔτε ἔχουν δέρας ἀφθονον, ἔξακολουθοῦν ἐν τούτοις καὶ θὰ ἔξακολουθοῦν ἐπ' ἄπειρον νὰ ἔλκουν τὴν σερποτήτην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅλου τοῦ κόσμου ἐκείνου δὲν διογενεῖς τῆς γηΐνου αὐτῆς ζωῆς διαβλέπει μίαν ἄλλην ζωὴν καὶ ἔνα ἄλλον κόσμον.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Χρόνιον Πάππα

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Πόσο διαφορετική είναι ή μιά ήμέρα από την άλλη! Τί διαφορά πού έχει ή χθεσινή από την σημερινή ήμέρα. Τί διαφορά πού έχει τότε ένα βράδυ από τότε άλλο. Ποτέ ή μιά ήμέρα, ποτέ τότε ένα πρωΐ, ποτέ τότε άπόγευμα δὲν μοιάζει μὲ τότε άλλο. Κάθε νέα ήμέρα φέρνει κάποια διαφορά στὸν κόσμο. Κάθε νέα αυγή φέρνει κάποια διαφορά σὲ δύοντς μας, μικρών καὶ μεγάλους. Κάθε νέα ήμέρα χαρίζει κάποια νέα, κάποια καινούρια ζωὴ σὲ δύο. Τί εὐλογία τοῦ Θεοῦ!

Ἐτσι ἔκαμε ὁ Θεός τὰ πράγματα εἰς τὸν κόσμον, ὅπεις κάθε δύο, κάθε στιγμὴ νὰ ἔχουμε κάτι νέο ἐμπρός μας. Ἐτσι μὲ σοφία μεγάλη ἔκαμεν ὁ καλὸς Θεός τὸν κόσμον, ὅπεις κάθε ήμέρα, κάθε στιγμὴ νὰ βλέπουμε κάποια μεταβολὴ σὲ δύο. Τίποτε δὲν μένει τὸ ἴδιο. Ὁ Θεός ἔδωσε σὲ δύο τὴν εὐλογίαν νὰ ἀλλάσσουν. Ἐτσι πάντα ὁ κόσμος δύος ξανανεύει καὶ είναι πειδ καλός, πειδ γλυκός, πειδ ἀγαπητός.

«Ὥ! γιατὶ νὰ περάσῃ τόσο γρήγορα τὸ καλοκαῖρο!...» ἔλεγε κάποτε στὴ μητέρα του ἔνα παιδί. «Θὰ ἥθελα νὰ ἡταν πάντοτε καλοκαῖρο.»

Ἡ καλὴ μητέρα ἐσημείωσε σὲ κάπιο βιβλίο τὰ λόγια τοῦ παιδιοῦ της. Ἐπέρασε τὸ Φθινόπωρο καὶ ἤρθεν ὁ Χειμῶνας μὲ τὰ κρύα καὶ μὲ τοὺς πάγους.

«Ὥ! γιατὶ νὰ περάσῃ τόσο γρήγορα τὸ Φθινόπωρο...» ἔλεγε πάλι τὸ παιδί σᾶν ἔφθασεν ή Ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν. «Θὰ ἥθελα νὰ ἡταν πάντοτε Φθινόπωρο.»

Καὶ αὐτὰ τὰ λόγια ἐγράφησαν ἀπὸ τὴ μητέρα μέσα στὸ μικρὸ βιβλίο τοῦ παιδιοῦ. Ἐφθασεν ὁ γεροχειμῶνας, ἐπέρασαν τὰ καλὰ Χριστούγεννα μὲ τὶς πολλὲς χαρές τους καὶ ἀρχισεν ὁ πάγος νὰ σκορπίζῃ τὴ διασκέδασι εἰς τὰ παιδιά ποὺ ἄλλα μὲ χιονόκρατα καὶ ἄλλα μὲ ἄλλα πράγματα διεσκέδαζαν παντοῦ. Ἐπέρασε καὶ ὁ χειμῶνας καὶ ἀνοιξαν τὰ μυρωμένα τὰ λουλούδια καὶ πρασίνισαν τὰ δένδρα καὶ ὁ ἥμιλος ἀρχισε νὰ ὕεσταινῃ τῇ γῆ. Ἡ πεμπτήνα ἡ ἀνοιξιάκρη ἀρχισε νὰ βαραίνῃ τὸ παιδί καὶ τὸ ἀνάγκασε νὰ λέγῃ πάλι στὴ μητέρα του:

«Ὥ! γιατὶ νὰ περάσῃ τόσο γρήγορα ὁ Χειμῶνας! Θὰ ἥθελα νὰ ἡταν πάντοτε χειμῶνας...»

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἂς φαντασθοῦμε διὰ τίποτε δὲν ἀλλασσε στὸν κόσμο. Τότε δὲν θὰ εἴχαμε καμιὰ χαρά, τότε δὲν θὰ εἴχαμε καμιὰ ἀπόλαυσι, τότε δὲν θὰ εἴχαμε καθόλου εὐτυχία. «Αν ἡταν πάντοτε ἡ ἴδια ἐποχή, ἀν ἡταν πάντοτε ἡ ἴδια ήμέρα, ἡ ἴδια νύχτα, χωρὶς τελειωμό, χωρὶς μεταβολή, χωρὶς διαφορά, χωρὶς κάτι νέο, κάτι καινούριο, κάτι διαφορετικό, τότε κανένα παιδί δὲν θὰ ἡταν εὐχαριστημένο ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ θὰ ἔβασινε παντοῦ καὶ πάντοτε ἡ ἀπελπισία, ἡ στενοχωρία, ἡ πλῆξις, ἡ μονοτονία.

«Αν δὲν εἴχαμε κειμῶνα δὲν θὰ καταλαβαίναμε τὴ χαρὰ τοῦ καλοκαιριοῦ. Αν δὲν ἐγνωρίζαμε τὸ κρύο, ποτὲ δὲν θὰ ἡμιπορούσαμε νὰ δοκιμάσουμε τὴ θαλπωρὴ τῆς ζέστης. Αν ἀκόμη τὸ καλοκαῖρο δὲν εἴχαμε τὴ ζέστη, καμιὰ ἀξία δὲν θὰ είχε γιὰ μᾶς ἡ δροσιά τῆς θάλασσας.

«Αν δὲν εἴχαμε τὴ λύπη καὶ τὸν πόνο δὲν θὰ ἐγνωρίζα-

με ποτέ μας τὴ χαρὰ καὶ ἀν δὲν εἴχαμε τὴν ἀρρώστεια, δὲν θὰ ἡμιπορούσαμε ποτέ μας νὰ φαντασθοῦμε τί ἀξίζει νὰ εἴμαστε καλά. Αὐτὸς είναι τὸ πειδ μεγάλο δῶρο τοῦ καλοῦ Θεοῦ στὸν ἀνθρώπο. Γιὰ τὴν εὐλογία. Του αὐτὴ πρέπει μέρα καὶ νύχτα νὰ Τὸν δοξολογοῦμε, νὰ Τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ μεγάλη Του τὴν καλωσύνη.

Δὲν φθάνει ὅμως αὐτό. Σύμφωνα μὲ τὸν νόμον αἰντὸν καὶ τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ, ποτέπει καὶ ήμεις ἀδιάκοπα νὰ φέρνουμε κάποια μεταβολὴ στὸν ἑαυτόν μας. Κάτι νέο πρέπει νὰ μαθαίνουμε κάθε μέρα. Κάτι καλὸ πρέπει νὰ κάνουμε κάθε μέρα. Οἱ Πρόσκοποι (Μπόλ Σχάδουτς) ἔχουν τὴν ἀρχὴ αἰντή, νὰ κάψινουν κάτι καλὸ κάθε ήμέρα. Πρέπει κάθε μέρα μέρα νὰ μᾶς βρίσκῃ νέους, φρέσκους, καθαρούς, καὶ νὰ ἀρχίζουμε κάθε πρωὶ τὴ ζωὴ μας μὲ νέα δύναμι, νέα χαρά, νέα ἐλπίδα. Νὰ νοιώθουμε μέσα μας ἀδιάκοπα τὴν ἀνάγκη καὶ τὸν πόθο νὰ γινώμεθα καλύτεροι. Πάντοτε καλύτεροι ἀπὸ τὴν προτήτερη στιγμὴ ἔως δτου νὰ γίνουμε τέλειοι σὰν τὸν καλόν μας τὸν Θεόν.

Τότε θὰ εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὸν Νόμον καὶ τὴν Σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ὅταν κάθε ήμέρα γινώμεθα καλύτεροι. «Οπως καὶ κάθε νέα ήμέρα μᾶς κάνει νὰ γινώμεθα μεγαλύτεροι στὰ χόρνια, ἔτσι καὶ κάθε νέα ήμέρα πρέπει νὰ μᾶς κάνῃ νὰ γινώμεθα καλύτεροι σὲ δύο γιὰ νὰ εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὴ Σοφία τοῦ Θεοῦ. Καὶ γιὰ νὰ γινώμεθα καλύτεροι πρέπει κάθε ήμέρα νὰ σκεπτώμεθα καλύτερα, νὰ μιλοῦμε καλύτερα καὶ νὰ πράττουμε ἔργα καλύτερα.

Δός μας, Θεέ μας, νέα ζωὴ καὶ καλωσύνη κάθε μέρα, γιὰ νὰ γινώμεθα πειδ καλοὶ καὶ πειδ πιστοὶ σὲ Σέ, Πατέρα.

ΔΙΑ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΜΕΝΟΥΣ

Πᾶσα αἵτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἡ ἀνανεώσεως συνδρομῆς ὁποθενδήποτε καὶ ἀν προέρχηται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνδεύεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν διί δολλαρίων δι' ἔτος, προπληρωμένων

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιοδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομή σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομήν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὕτης ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως καὶ ἀνεξαιρέτως δι' ὄλους.

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—Μὲ μεθοδικότητα ἔξαιρετικὴν καὶ μὲ ἀποτελέσματα μεγάλα διεξήχθη ἐν Δετρόϊτ ἡ 7η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τὴν 10-21 Ὀκτωβρίου 1939 ὑπὸ τῶν Προεδρείαν τῶν Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρα καὶ τῶν Σεβ. Ἐπισκόπων Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Καλλίστου καὶ Εὐχαροπίας Μπόγδαν. Παρενθέθησαν 83 Κληρικοὶ καὶ 96 Λαϊκοὶ Ἀντιτρόσωποι.

—Τὴν 22αν Ὀκτωβρίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀθηναγόρας ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ "Ἀνν Ἀρμπορ, Μισ. Τεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, βοηθούμενος ὑπὸ πολλῶν Τερέων.

—'Ο Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Καλλίστος ἔχοροστάτησε καὶ ὄμιλησεν ἐν τῷ Ι. Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Δετρόϊτ.

—Κατὰ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος συνεχάροι τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἐπιτροπὰς τῶν Ι. Ναῶν τῶν τιμωρέμενῶν ἐπ' ὅνδρατι τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

—'Απεφασίσθη ὅπως, εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, λειτουργήσῃ ὡς Σχολικὸν Κέντρον τὸ ἐν Γαστονίᾳ N. K. ἰδρυμα τοῦ Ἀγίου Στεφάνου.

—Κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Παναρχάδων τῆς Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκ μέρους τῆς Ὁργανώσεως των, ἀγορασθῇ τὸ ἐν Δημητράνῃ τῆς Ἀρκαδίας «σπίτια τοῦ Πατριάρχου Γερμογοίου τοῦ Ε' καὶ χοητικοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς μόνον ὡς μικρὸν Ἐκκλησιαστικὸν ἐθνικὸν Μουσεῖον.

—Τὴν 20ην Ὀκτωβρίου οἱ διδάσκαλοι καὶ αἱ διδασκάλισσαι τῆς N. Ὑόρκης καὶ περιγώρων προστάτησεν τοῦ προδρέποντος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου «Ἀθηνᾶς συνῆλθον εἰς ἔκτακτον συνεδροίαν, τὴν δὲ 27ην ἴδιου μηνός, συνοδεύοντες πολλοὺς ὅμιογενεῖς μαθητόπαιδας ἔλαβον μέρος εἰς τὴν λίαν ἐπικαίρως καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἀνωτάτου Ἐπιπλευτικοῦ Συμβούλιου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δργανωθεῖσαν «Ἡμέραν τοῦ Ἑλληνόπαιδος» εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τῆς Νέας Ὑόρκης.

—'Η Παναρχαδικὴ Ὁργάνωσις Ἀμερικῆς μέσω τοῦ κ. Κυριακοπούλου προσέφερε διὰ τὸ Ιεροδιδασκαλεῖον τοῦ Πόμφρετ δολλ. πεντακόσια.

—'Απεβίωσεν ἐν Ἐλλάδι ὁ Ιερεὺς Πέτρος Δ. Χρυσαειδῆς, ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἐφημερεύσας εἰς διαφόρους Παροικίας τῆς Ἀμερικῆς.

—Κατὰ τὴν 20ην Ὀκτωβρίου, 'Εορτὴν τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, ἀντεπροσώπευε τὴν Σ. Ἀρχιεπισκοπὴν λειτουργήσας μετὰ τῶν Αἰδεσμιτάτων Β. Παπαδοπούλου καὶ I. Στρογγυλοῦ καὶ κηρύξας τὸν Θεῖον Λόγον ἐν τῷ Ιερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὁ Ἀρχιψ. Γερμανὸς Πολυχώριδης, Διευθυντὴς τοῦ Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ.

—Συνεπλήρωσεν ἐφέτος τεσσαρακονταετίαν τῆς ἱερατικῆς διακονίας ὁ Αἰδεσμιολ. Κώνστας Χατζηδημητρίου, Διδάσκαλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ Ιερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Τολήδο, Ὁχαίο.

—'Ο Αἰδεσ. Ναπολέων Καράμπελας διωρίσθη ἐφημέριος τοῦ ἐν Πονέπιλο, Κολοράδου Ι. Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ιωάννου, ὁ δὲ Αἰδ. Παναγ. Μίτσης τοῦ ἐν Σικάγῳ Χάιτς Ηλ., Ναοῦ τῆς Κοινότητος Θεοτόκου.

—Γενομένων ἐλλογῶν τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου «Ἀθηνᾶς» ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐξελέγησαν:—'Εμ. Σ. Ἀθανα-

σιάδης πρόεδρος, Κα Ἀποστ. Μανδροπούλου ἀντιπρόεδρος, Δινὶς Καίτη Λοβέρδου γραμματεύς, Δινὶς Αἰκ. Ἀναγνωστοπούλου ταμίας καὶ σύμβουλοι Κα Δέσποινα Σπανοῦ, Γ. Δημητριάδης, Παν. Τσιμτσίδης, Μιχ. Λιάτσης.

—Εἰς τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος Λόδος Ἀντζελες, Καλιφορνίας ἀπεφασίσθη ὅπως ἐξουσιοδοτηθῇ τὸ ἐκκλησιαστικόν της Συμβούλιον νὰ προσθῇ εἰς τὸ κτίσμα τοῦ νέου της κοινοτικοῦ κτιρίου.

—Τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐπιστρέψαντα ἐκ τῆς ἐν Διτρόϊτ Γενικῆς Κληρικολαϊκῆς Συνέλευσεως ἐπεσκέψθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πλεῖστοι Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ ὑποβαλόντες τὰ βαθύτατά των σέβη.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACTS OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912, AND MARCH 3, 1933, OF THE ORTHODOX OBSERVER, PUBLISHED SEMI-MONTHLY, AT NEW YORK, N.Y., FOR OCTOBER 1, 1939.

State of New York.
County of Queens.

Before me, a notary public in and for the State and county aforesaid, personally appeared G. Divry, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Business Manager of the ORTHODOX OBSERVER and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, as amended by the Act of March 3, 1933, embodied in section 537, Postal Laws and Regulations, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, managing editor, and business managers are:

Publisher: Greek Archdiocese Publications Ass'n., 240 West 23rd Street, New York, N. Y.

Editor: Rev. Germanos Polizoides, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

Managing Editor: NONE.

Business Manager: G. C. Divry, 240 W. 23rd St., New York, N. Y.

2. That the owner is: Greek Archdiocese Publications Ass'n., 240 West 23rd Street, New York, N. Y.

Most Rev. Archbishop Athenagoras, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

Rt. Rev. Athenagoras Cavadas, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities, are: NONE.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stocks and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

GEORGE C. DIVRY
Business Manager.

Sworn to and subscribed before me this 8th day of October, 1939.

G. Polizoides.

My commission expires March 30th, 1941.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων

Κοινότης

Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς

Σεπ. 3	'Αλέξανδρος Γ. Μομβορῆς	Χρηστίνα Β. Καρέλλα	Cambridge, Mass.	Αἰδ. Θ. Σπωρόπουλος
» 14	Βασίλειος Α. Βλαχούλης	EVA ROBERT CHERRY	Washington, D. C.	Αἰδ. Σ. 'Εμιμανούηλ
» 14	Βασίλειος Α. Βλαχούλης	'Αγγελική Α. Σπωριδάκου	Montreal, Can.	'Αρχιμ. Διον. Μαυρίας
» 16	Ευάγγελος Ν. Καμαρινός	Μαρία Γ. Καλκανθρῆ	Montreal, Can.	'Αρχιμ. Διον. Μαυρίας
» 16	'Ιωάννης Γ. Μπραβάκος	Λουκία Δ. Γεωργούλη	Brooklyn, N. Y.	'Αρχιμ. Διον. Μαυρίας
» 16	Γεώργιος Δ. Δάρδος	Δήμητρα Ι. Σπίγγου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Ι. Στρογγυλδές
» 17	Κωνστ. Α. Πουλάκης	'Ελένη Ι. Παπακοσμᾶ	New York City	'Αρχιμ. Διονύσιος Νεστορίδης
» 17	Νικ. Χ. Χαραλαμπόπουλος	Βασίλ. Ι. Δεμερτζέλη	New York City	'Αρχ. Ειρ. Τσουρουνάκης
» 17	Εύθυμος Β. Κουτσονικολῆς	'Αγγελική Ι. Κόσκορη	Wilkes-Barre, Pa.	'Αρχ. Ειρ. Τσουρουνάκης
» 17	Πλούταρχος Χ. Καλύνας	Σταματία Θ. Χαβελέ	Danielson, Conn.	Αἰδ. Βασ. Κόσκορης
» 17	Σωτήριος Π. Γκάνιος	'Ασπασία Π. Μπρένου	Salt Lake City, Utah	Αἰδ. Θ. Παδίδες
» 17	'Αργύριος Α. Μπουρνέτας	Παναγιώτα Γ. Σπουρδῆ	New York City	Αἰδ. Χαράλ. Τζαβαλάς
» 17	Βασίλειος Δ. Καραμάνος	'Ελένη Π. Μέλιου	New York, N. Y.	Αἰδ. Ν. 'Ανδρεόπουλος
» 17	'Αντώνιος Α. 'Αργυρόπητης	SOPHIE J. LUZNAR	Cleveland, Ohio	'Αρχιμ. Χρ. Λαυριώτης
» 17	'Εδουάρδος Π. Γκίκας	"Αννα Ε. Σίνα	Pawtucket, R. I.	'Αρχιμ. Μ. Σταυρίδης
» 17	Νικόλαος Ε. Μαριάνος	Ναούμα Ν. Βούλγαρη	Kane, Pa.	Αἰδ. Γ. 'Ιωαννίδης
» 17	Παναγιώτης Η. Μυρέας	Αικατερίνη Γ. 'Αρβανίτη	Detroit, Mich.	'Αρχ. Γ. Παπαναγιώτου
» 17	'Ιωάννης Ε. Κορέωντης	Μαρία Ν. Κυριάνη	San Francisco, Cal.	Αἰδ. Κωνστ. Τσαπταράλης
» 17	RALPH TOVAR	"Αννα Α. Φλάμπουνα	Chicago, Ill.	'Αρχ. Δ. Νεστορίδης
» 17	Δημήτριος Α. Ράλης	Εναγγελία Π. Θεοφιλοπούλου	Bennington, Vt.	Αἰδ. Κ. Πολυχόρδης
» 17	Τηλέμαχος Ν. Λουκᾶς	Γεωργία Ι. Ρούγκα	Pueblo, Colo.	Αἰδ. Ν. Καράμπατελας
» 17	Κωνσταντ. Ν. Βασιλείου	NEELIE ANNE SEAL	Washington, D. C.	'Αρχιμ. Αίμιλιανδς Λαλούσης
» 17	'Ιωάννης Μ. Λουκᾶς	Αικατερίνη Δ. Βαγενᾶ	Oakland, Calif.	'Αρχιμ. 'Αρσ. Παλληράρης
» 17	Χρήστος Κ. Κυριάκου	Λαμπτινή Κ. Πεπόνη	Jamaica, L. I., N. Y.	Αἰδ. Μιχαήλ 'Ανδρεάδης
» 17	Θεόδωρος Ι. Γκωμούρης	Γεωργία Κ. Σακελλαρίδην	Washington, D. C.	'Αρχιμ. Αίμιλιανδς Λαλούσης
» 17	'Ιωάννης Δ. Καραβίδας	Μαρία Δ. Κοτσιοπούλου	Washington, D. C.	'Αρχιμ. Αίμιλιανδς Λαλούσης
» 17	Λεωνίδας Γ. Μωΐσιδης	Δέλια Σ. Γκερείση	Richmond, Va.	'Αρχιμ. Θεοδόσιος Σιδερῆς
» 17	'Ιωάννης Π. 'Αθανασίου	Δήμητρα Γ. Μεράγια	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εύθυμιον
» 21	Βασίλειος Π. Μανδούδης	Βιργινία Δ. Ραχιώτου	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εύθυμιον
» 22	Κωνσταντίνος Γ. Παντρευτάκης	"Αννα Α. Κούνελα	Columbus, Ohio	'Αρχιμ. Στέφανος Λαυριώτης
» 24	Γεώργ. Ν. Μπουζούνης	Τερψιχ. Α. 'Αναγνωστάδου	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Ε. Τσουρουνάκης
» 24	Κωνσταντίνος Γ. Κωστάκης	Δήμητρα Α. Βιθούλκα	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μάροκος Πετράκης
» 24	Νικόλ. Γ. Γαρυφάλου	Αικατερίνη Π. Κελερεζῆ	Philadelphia, Pa.	Αἰδ. Π. Στάμος
» 24	Βασίλειος Γ. Πούλος	NELLIS J. SWEGER	Great Falls, Mont.	Αἰδ. Γ. Στεφανόπουλος
» 24	Δημήτριος Π. Στεργίου	Γιαννούλα Γ. Σινιάρη	New Brunswick, N. J.	Αἰδ. Κ. Κανελλόπουλος
» 24	Στέφανος Βάτσος	Παναγιώτα Ι. Δελές	San Francisco, Cal.	Αἰδ. Κωνστ. Τσαπταράλης
» 24	Νικόλ. Μ. Δημητριάδης	'Αθ. Α. 'Αναγνωστοπούλου	Tamaqua, Pa.	Αἰδ. Β. Κόσκορης
» 24	Δημήτριος Ν. Κόρδον	Ζωή Π. Καλαπόδη	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Σ. 'Αγγελίδης
» 24	Δημήτρ. Ι. Λυμπερόπουλος	Διον. Ν. Μαρίνου	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Σ. 'Αγγελίδης
» 24	Γεώργ. Α. Νοτόπουλος	MARY H. HENDERSON	Altoona, Pa.	Αἰδ. Γ. Κοντονικολάου
» 24	Λεωνίδας Γ. Καραλῆς	'Ελευθερία Γ. Μύραχα	Yorkville, Ohio	Αἰδ. Δ. Σακελλαρίου
» 24	'Αριστ. Ν. Παπαθεοδώρου	Μαρία Α. Δαμασέ	Arlington, Texas	Αἰδ. 'Ιωάννης Πάνος
» 24	'Αθ. Κ. Κωνσταντόπουλος	B. Σ. Παρασκευοπούλου	Waterloo, Iowa	Αἰδ. Ε. Τριανταφυλλίδης
» 24	Γρηγόριος Ι. Κονίδης	'Αντωνία Δ. Κοντάρου	Manchester, N. H.	Αἰδ. Π. 'Αναστασίου
» 24	'Ιωάννης Α. Ξουρίκης	'Άναστασία Σ. Σγουρῆ	Syracuse, N. Y.	Αἰδ. 'Ιωάννης Μιχαηλίδης
» 24	'Ιω. Β. Σπηλιόπουλος	Eιρ. Χ. Χοιτσοδούλοπούλου	Fitchburg, Mass.	'Αρχιμ. 'Αθέρζ. Δημητρόπουλος
» 24	Σωτήριος Ι. Μπατάκης	Ζωή Ν. Μακαροπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Παπαχήστου
» 24	'Αντ. Β. Σκαλτσογιάννης	Ειρήνη Ε. Κρομμυδᾶ	Baltimore, Md.	Αἰδ. Χ. Μουριδής
» 24	Νικόλ. Π. Συκουρτοής	Κυριακ. Σ. Μπουρμπούλη	Penn's Grove, N. J.	Αἰδ. Δ. Παπαντωνίου
» 24	Κωνστ. Χ. Καλφάκης	Θεοδώρα Ι. 'Αποστόλου	Philadelphia, Pa.	Αἰδ. Γεώργ. Σπωριδάκης
» 24	'Ιωάν. Δ. Κωστόπουλος	'Αφροδ. Η. Σακελλάκου	Newark, N. J.	'Αρχιμ. Γεώργ. Σπωριδάκης
» 24	Εύστρ. Γ. Πολυχρονάκος	Χρηστίνα Ν. Νικολάου	Astoria, L. I., N. Y.	Αἰδ. Α. Βρέττας
» 24	Θεόδωρος Χ. 'Ιωσηφίδης	Σοφία Π. Γρηγοριανδσου	Canton, Ohio	'Αρχιμ. Γ. Μαλαζίας
» 24	Κωνστ. Γ. Τσιτσέρας	Δωροθέα Α. Καλλίτση	Colonial Heights, N. Y.	

ΝΕΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Έκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεύχος Α'.

— Έκδοσις Δευτέρα, ἐπηγένημένη μὲ 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὑλῆς, καὶ 20 νέας πολυχρώμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χοησμοπαιούντων τοῦτο Διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Μὲ γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Εἶνε τὸ νεώτερον, τελειώτερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιότερον 'Ελληνικὸν 'Αλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπίτηδες χρόνος τῶν 'Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. 'Η πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τρετίας σχεδὸν γεννημένη, εἰσήχθη ἥδη εἰς τὰ πλείστα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. 'Η δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐτηνέπειν καὶ βελτιωμένη, ἀπὸ 72 τὸ δόλον σελίδας, μὲ 60 καλλιτεχνικὰς πολυχρώμους εἰκόνας, ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσας διὰ τὰ μάθηματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρος Β'.

— Δευτέρα 'Εκδοσις 1939 'Ἐπηγένημένη καὶ Βελτιωμένη. Εἶνε τὸ ἰδεῖνος 'Αναγνωσματάριον διὰ τὰ παιδιά μας. Μὲ γλῶσσαν καλῶς διαλογικά μεγάλην σημαντικήν, πραγματεύεται τὴν καθημερινήν ζωὴν δύο καλῶν 'Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς 70 ποὺ ἐξηντοῦν ἔως τὸ ἑσπέρας—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἑορτάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χοησμεῖνος ὡς δὲ δὲ γὰρ σ' αὐτῷ εἰ φοι ὅτις διὰ κάθε παιδιά τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθητος ἔχει καὶ ἕν βασικὸν δίδαγμα. 'Αποτελεῖται ἀπὸ ἀπλούστατον κείμενον μὲ δρώσα μεγάλα γράμματα, δρώσιαν εἰκόνας, ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσαν, καὶ εἴκονον ποιημάτων ἐπὶ τοῦ μαθημάτου πόδες ἀποστήσιον. 'Η νέα 'Εκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

"ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ". — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. — Αναγνωσματάριον διὰ τὴν Δευτέραν Τάξιν. 'Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβούλιον τῆς 'Αρχειεπισκοπῆς κατόπιν τοῦ προσκρυπτόντος Διαγωνισμοῦ. 'Η ζωὴ του γραμμένη εἰς γλῶσσαν δημοτικήν ρέουσαν, ἐλήφθη ἀπὸ τὸν οἰκογενειακόν. Θρησκευτικὴν καὶ κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ 'Ἑλληνόπαιδος ἐν Ἀμερικῇ. 'Ἐπλούτισθε ἐπὶ πλέον μὲ διδακτικὸς μύθους, εἰς τούτους ὅστε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ν' ἀποσπῆ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τοῦ μαθητοῦ. Νέα ἔκδοσις, διορθωθεῖσα συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. 'Εξετυπώθη ἐπὶ χάρτου ἀριστητος ποιότητος καὶ εἶναι δεδεμένον καλλιτεχνικῶς. Τιμᾶται 50.55.

"ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ". — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. — Έκδοσις νέα διὰ τὸ Σχολικὸν 'Ετος 1937—1938, διορθωθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. 'Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδ. Συμβούλιον τῆς 'Αρχειεπισκοπῆς κατὰ τὸν προσκρυπτόντα Διαγωνισμόν. Περιλαμβάνει ὅλην ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς 'Ιστορίας καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐπίσης τὰ θέματά του εἶναι παραμένα ἀπὸ τὴν Κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ 'Ἑλλήνος καὶ γενικῶς τὸ ἐν λόγῳ βίον εἶναι πραγματικὰ κατάλληλον διὰ τοὺς 'Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς γλῶσσαν ρέουσαν δημοτικήν. 'Επὶ χάρτου ἀριστητος ποιότητος καὶ δεδεμένον καλλιτεχνικῶς, τιμᾶται \$60.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ'. ΤΑΞΕΩΣ "ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ". — ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΒΑΒΟΥΔΗ. — Τὸ μόνον ἐγκεκριμένον διὰ τὴν Δ'. Ἡ Ε'. Τάξιν. 'Αριστεύσαν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Διδαχτ. Βιβλίων καὶ ἐγκριθὲν ὡς τὸ μόνον κατάλληλον 'Αναγνωστικὸν τῆς Δ'. Τάξεως ὑπὸ τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβούλιον διὰ μίαν ἐπταστίαν. Νέα ἔκδοσις, Γ'. ἐπηγένημένη καὶ βελτιωμένη, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβούλιον. Εἶναι βιβλίον παιδαγωγικῶς διαρρυθμισμένον, περιέχον μεθοδικῶς δῆλην τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος δριζομένην ὅλην εἰς

τὰ 'Ἑλληνικά, γραμματικὰς καὶ λεκτικὰς ἀσκήσεις, σύντομον 'Ι-στοριαν, ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν τῆς 'Ἑλλάδος, Χάρτην τῆς 'Ἑλλάδος, λεξιλόγια, θέματα τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τῶν 'Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, τὰ διατεταγμένα θρησκευτικὰ καὶ προσευχάς, τροπάρια καὶ ἔθνικὰ ποιήματα. Γραμμένον λογογραφικῶς μὲ τὸ φον ἀλῆς καθαρεύοντος, ἀπλοποιημένον. 'Επὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ στοιχεῖα μεγάλα καὶ πλούσιον εἰς εἰκόνας. Δεδεμένον. Τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ('Ιστορικὸν 'Αναγνωστικόν).

— ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Ι-ΔΟΥ, Βιβλίον Α'. — Νέα 'Εκδοσις 1937. 'Η 'Ἑλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον 'Αναγνωστικοῦ διὰ παδιὰ τῆς Β'. Ἡ Γ'. Τάξεως. Εἶνε συντεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς διαλογικήν, —οὔτε ἀρχαῖς ουσαν, οὔτε ὑπερδομικὴν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα δραῖα γράμματα πρὸς εἰκόναν τῶν μαθητῶν ποὺ μόλις ἤρχισαν νὰ ἀναγνωσκούν. Τὸ ἀπλοῦν, λίσταν διηγηματικὸν ὑφος του, τὰ ἐλκυστικὰ θέματα τὰ διπά τα πραγματεύεται, διὰ πλούτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀρθρίνωση τῶν καλλιτεχνῶν ἐκόνων ποὺ περιέχει, καθιστῶσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξέχως ἀγαπητὸν εἰς τὸν μαθητή τῶν μικρῶν Τάξεων. 'Επιστολές περιέχει ηθικὰ διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστων λέξεων, ἔθνικὰ ποιήματα καὶ συγχετωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εἰκόναλίαν τοῦ διδάσκοντος. 'Εκδοσίς πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 60 ἀριστογραφικὰς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ ('Ιστορικὸν 'Αναγνωστικόν).

— ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Ι-ΔΟΥ, Βιβλίον Β'. — Νέα 'Εκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ 'Αναγνωστικὸν τῆς 'Ἑλληνικῆς 'Ι-στορίας ἔχει γραφῆ διὰ παδιὰ τῆς Γ' Ἡ Γ'. Τάξεως. Μὲ διηγηματικὸν ἔρος, γλῶσσαν ἀπλῆν, ἀνθρώπων ἔσθιαν, —οὔτε ἀρχαῖς ουσαν, μῆτε ὑπερδομικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς 'Αρχαίας 'Ἑλληνικῆς 'Ιστορίας, μὲ τόπον ποὺ δὲ μαθητής νὰ μαντάνῃ μὲ εὐχαριστίσιν καὶ νὰ αἰσθάνεται ὑπεροφάνειαν, διότι διήνεκτε εἰς τὸν ἑνδεῖον 'Ἑλληνικὴν φυλήν. Εἰς τὸ τέλος τῶν ιεραρχαίων ἔχει διδάγματα, ἔθνικὰ ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγχετωμένας. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 110 ἀριστογραφικὰς εἰκόνας καὶ χώρας. Πανόδετος 45 σέντς.

I. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θοισκευτικὸν 'Αναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Ι-ΔΟΥ. — Μὲ ὑφος τερπούν

τὰ γλῶσσαν ἀπλουστάτην ἀνανοάφοντα εἰς τὸ Θοισκευτικὸν τοῦτο 'Αναγνωστικὸν διὰ δύο δὲ δέδω 'Ἑλληνόπαις πόπει τὰ γνωστήν ἀπὸ τὴν Ιστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. 'Εχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα γράμματα, ίδιος εἰς τὰς δοπίτιες σελίδας, προσευχῆς, διδάγματα, συγχετωτικὰς ἐρωτήσεις καὶ πλείστας δοσας καλλιτεχνικὰς εἰκόνων. Εἰς τὸ τέλος τῶν ιεραρχαίων ἔχει διδάγματα, ἔθνικὰ ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγχετωμένας. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 110 ἀριστογραφικὰς εἰκόνας καὶ χώρας. Πανόδετος 50 σέντς.

I. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θοισκευτικὸν 'Αναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Ι-ΔΟΥ. — Μὲ ὑφος τερπούν

τὰ δωσιέτερα κεφάλαια τῆς Καίνης Διαθήκης περιλαμβάνονται εἰς ὑφος τερπούντατον καὶ διηγηματικὸν. Γλῶσσα ἀπλουστάτη, εἰκόνες πολλαὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ. Στοχεῖα μεγάλα καὶ εὐανάγνωστα. Διδάγματα, ἐρωτήσεις μεγάλα γράμματα, ίδιος εἰς τὰς δοπίτιες σελίδας, προσευχῆς, διδάγματα, συγχετωτικὰς ἐρωτήσεις καὶ πλείστας δοσας καλλιτεχνικὰς εἰκόνων. 'Υπὸ πολλῶν χοησμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν 'Αναγνωστικόν. 'Εκδοσίς πολυτελής, ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου, καιρικῶς πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Θοισκευτ. 'Αναγνωστικόν).

— ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Ι-ΔΟΥ. — Μὲ ἀπλοῦν τούτον ἀναγράφεται δῆλη τῆς Ιστορίας τῆς 'Εκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1935, γάροι τῶν ἐν Ἀμερικῇ πατιδῶν. Εἰκόνες, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα εἰνανάγνωστα. Εἰς τὸ τέλος ἡ Ιστορία τῆς ἐν Ἀμερικῇ 'Ἑλληνικῆς 'Ορθοδοξίου 'Εκκλησίας. 'Υπὸ πολλῶν χοησμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν 'Αναγνωστικόν. 'Εκδοσίς ἐπὶ ἀρίστου στιλπνοῦ χάρτου μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Δεδεμένη 50 σέντς.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

D. C. DIVRY, Inc., Publishers,

240 WEST 23rd STREET
NEW YORK